

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 19. martā*

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar starptautiska Nolīguma par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (ACAC-ACTA) projektu — Ar sarunām saistītie dokumenti — Pieklūves atteikums — Izņēmums sabiedrības interešu aizsardzībai starptautisko attiecību jomā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Samērīgums — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-301/10

Sophie in 't Veld, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv *O. W. Brouwer* un *J. Blockx*, *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *C. Hermes* un *C. ten Dam*, pēc tam *M. Hermes* un *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,

atbildētāja,

kurās sākotnējais priekšmets bija Komisijas 2010. gada 4. maija Lēmuma SG.E.3/HP/psi – Ares (2010) 234950 atcelšana daļā, kurā atteikta pieklūve atsevišķiem dokumentiem saistībā ar starptautiska Nolīguma par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (ACAC) projektu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 10. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2008. gada 17. novembrī prasītāja *Sophie in 't Veld* atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) iesniedza sākotnējo pieteikumu par piekļuvi dokumentiem saistībā ar Nolīgumu par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (turpmāk tekstā – “ACAC”). Prasītāja saņēma atbildi uz šo pieteikumu.
- 2 Pēc šīs sākotnējās piekļuves pieteikuma procedūras, par kuru nav runa šajā lietā, prasītāja saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 2009. gada 1. decembra vēstulē lūdza piekļuvi “visiem jaunajiem dokumentiem saistībā ar ACAC kopš šī [sākotnējā] pieteikuma, it īpaši – [2009. gada] novembrī Seulā (Dienvidkoreja) notikušo sarunu dokumentiem”.
- 3 Savā 2010. gada 21. janvāra atbildē Eiropas Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorāta (ĢD) ģenerāldirektors nosūtīja prasītājai sarakstu, kurā ar ACAC sarunām saistītie Komisijas rīcībā esošie dokumenti sadalīti trīspadsmit kategorijās ar atsaucēm no a) līdz m). Viņš piešķīra piekļuvi dokumentiem, kas ietilpa šī saraksta a)–d) kategorijā un atteica piekļuvi dokumentiem, kas ietilpa pārējās četrās kategorijās [e)–m) kategorijā], motivējot ar to, ka uz šiem pēdējiem dokumentiem attiecas Regulā Nr. 1049/2001 paredzētie izņēmumi.
- 4 Konkrēti, 2010. gada 21. janvāra vēstulē iekļauto saraksta f), k) un l) kategoriju virsraksti ir šādi:
 - “f) Savienības komentāri par nodaļu attiecībā uz sodiem par noziedzīgiem nodarījumiem, kuras pēdējā redakcija ir datēta 2009. gada 30. oktobrī. Pastāv arī vairāki Eiropas Savienības Padomes sagatavošanas un darba dokumenti par šo jautājumu, jo sarunas par nodaļu attiecībā uz sodiem par noziedzīgiem nodarījumiem vada prezidentūra rotācijas kārtībā.
 - k) Informatīvas vēstules 133. panta komitejai, kurās ietverti iepriekš minētie sarunu dokumenti, kā arī Komisijas dokumenti ar citu pušu piedāvājumu izvērtējumu, tostarp divi atzinumi par nodaļas attiecībā uz sodiem par elektroniskajiem noziegumiem projektu.
 - l) Ikdienas sarakste pa pastu ar citiem ACAC partneriem.”
- 5 2010. gada 10. februārī prasītāja nosūtīja atkārtotu pieteikumu Tirdzniecības ģenerāldirektorātam.
- 6 Ar 2010. gada 3. marta vēstuli Komisijas ģenerāldirektorāta sekretariāta atbildīgais nodaļas vadītājs informēja prasītāju, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktam atbildes sniegšanas termiņš uz tās atkārtoto pieteikumu tiek pagarināts par piecpadsmit dienām jeb līdz 2010. gada 24. martam.
- 7 Ar 2010. gada 24. marta vēstuli un pēc tam ar 2010. gada 23. un 30. aprīļa vēstulēm atbildīgais nodaļas vadītājs informēja prasītāju, ka vēl nav iespējams pieņemt lēmumu par tās atkārtoto pieteikumu par piekļuvi, bet ka viss tika izdarīts, lai šo lēmumu varētu pieņemt ātri.
- 8 2010. gada aprīlī ACAC sarunu puses publicēja dokumentu ar nosaukumu “Consolidated Text Prepared for Public Release – Anti-Counterfeiting Trade Agreement – PUBLIC Predecisional/Deliberative Draft: April 2010” (Konsolidēts dokuments, kas sagatavots izplatīšanai sabiedrībai – Nolīgums par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu – Lēmuma projekts/vispārpieejams apspriežu protokols: 2010. gada aprīlis) (turpmāk tekstā – “ACAC projekta konsolidētā versija”).

- 9 2010. gada 4. maijā Komisijas ģenerālsēkretārs pieņēma Lēmumu SG.E.3/HP/psi – Ares (2010) 234950 (turpmāk tekstā – “2010. gada 4. maija lēmums”) un paziņoja to prasītājam. Šim lēmumam pievienotajā pielikumā Komisija identificēja 49 dokumentus, kas bija sanumurēti no 1 līdz 49.
- 10 Ģenerālsēkretārs piešķīra pilnīgu piekļuvi vienam no šiem dokumentiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 49) un daļēju piekļuvi četriem dokumentiem (ši saraksta dokumenti Nr. 45–Nr. 48), pamatojoties uz to, ka uz dokumentu Nr. 49 un uz attiecīgajām dokumentu Nr. 45–Nr. 48 daļām neattiecas neviens no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem piekļuves tiesību izņēmumiem.
- 11 Savukārt attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 44, kā arī pārējām šī saraksta dokumentu Nr. 45–Nr. 48 daļām ģenerālsēkretārs atstāja negrozītu Tirdzniecības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora paziņoto piekļuves atteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanclerjā iesniegts 2010. gada 14. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.
- 13 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kanclerjā iesniegts 2010. gada 25. oktobrī, Dānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā prasītājas prasījumu atbalstam.
- 14 Pēc tam, kad Dānijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā, tā ar 2011. gada 10. februāra vēstuli lūdza atsaukt tās iestāšanos lietā.
- 15 Ar 2011. gada 17. marta rīkojumu Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs apmierināja šo lūgumu atsaukt iestāšanos lietā un, neesot pamattiesvedības dalībnieku apsvērumiem šajā ziņā, nosprieda, ka pamattiesvedības dalībnieki un Dānijas Karaliste sedz katrs savus izdevumus saistībā ar lūgumu atļaut iestāties lietā.
- 16 Prasības pieteikumā prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:
 - atcelt 2010. gada 4. maija lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 17 Prasības pieteikumā prasītāja tostarp pārmet to, ka ar 2010. gada 4. maija lēmumu, kurā nebija minēti 2010. gada 21. janvāra atbildē norādītajās f), k) un l) kategorijās ietvertie dokumenti – tomēr izņemot divus dokumentus, kuri 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotajā sarakstā identificēti ar numuriem 27 un 28 –, bija netieši atteikta piekļuve šiem dokumentiem, nepaskaidrojot šī atteikuma iemeslus.
- 18 Iebildumu rakstā Komisija lūdz Vispārējo tiesu:
 - noraidīt prasību, jo 2010. gada 4. maija lēmums ietver tiešu lēmumu atteikt piekļuvi;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 Komisija iebildumu rakstā piebilda, ka, ciktāl 2010. gada 4. maija lēmums ietverot netieši izteiktu piekļuves atteikumu attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem, tā iespējami ātri pieņems attiecībā uz tiem tiešu lēmumu un informēs par to prasītāju un Vispārējo tiesu.

- 20 2010. gada 9. decembrī Komisijas ģenerālsēkretārs pieņēma Lēmumu Nr. SG.E.3/HP/MM/psi – Ares (2010) 924119 (turpmāk tekstā – “2010. gada 9. decembra lēmums”).
- 21 Komisija 2010. gada 9. decembra lēmumu nosūtīja prasītājam pa e-pastu tajā pašā dienā un Vispārējai tiesai to paziņoja ar 2010. gada 10. decembra vēstuli, kas Vispārējās tiesas kanclerijā reģistrēta 2010. gada 14. decembrī.
- 22 2010. gada 9. decembra lēmumā Komisijas ģenerālsēkretārs atgādināja prasītājas izteiktos pārmetumus par netieši izteiktu piekļuves atteikumu, ko ietverot 2010. gada 4. maija lēmums saistībā ar 2010. gada 21. janvāra atbildes f), k) un l) kategorijās minētajiem dokumentiem.
- 23 Pēc tam Komisijas ģenerālsēkretārs norādīja, kā to savā iebildumu rakstā ir atzinusi Komisija, ka atsevišķi šajās trijās kategorijās ietilpstošie dokumenti 2010. gada 4. maija lēmumā faktiski nebija minēti.
- 24 Ģenerālsēkretārs piebilda, ka 2010. gada 9. decembra lēmuma piemērošanas joma tāpat attiecas vienīgi uz šīm trim kategorijām. Viņš uzsvēra, kā jau norādīts 2010. gada 4. maija lēmumā, ka 2009. gada 1. decembra pieteikums par piekļuvi tika saprasts kā tāds, kas attiecas uz visiem dokumentiem, kas ir datēti pēc 2008. gada 17. novembra un kas ietvēra būtisku informāciju par ACAC sarunām.
- 25 Pēc tam ģenerālsēkretārs izvērtēja pieteikumu par piekļuvi.
- 26 Pirmkārt, ģenerālsēkretārs no sava vērtējuma apjoma izslēdza atsevišķus dokumentus, kas ietilpa kādā no trijām 2010. gada 21. janvāra atbildē minētajām f), k) vai l) kategorijām, vai nu motivējot ar to, ka šie dokumenti jau bija izvērtēti saistībā ar 2010. gada 4. maija lēmumu, vai ar to, ka tie nebija izvērtēti tādēļ, ka, neietverot būtisku informāciju par ACAC sarunām, tie līdz ar to neietilpa pieteikuma par piekļuvi piemērošanas jomā.
- 27 Otrkārt, ģenerālsēkretārs identificēja piecus papildu dokumentus, kuri, lai arī tie ietilpa vienā vai otrā no iepriekš minētajām kategorijām, nebija izvērtēti saistībā ar 2010. gada 4. maija lēmumu.
- 28 Šie papildu dokumenti tika identificēti 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotajā sarakstā ar numuriem 27a, 40a, 50, 51 un 52.
- 29 Ģenerālsēkretārs izvērtēja pieteikumu par piekļuvi daļā, kurā tas attiecās uz šiem pieciem papildu dokumentiem.
- 30 Vispirms saistībā ar 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27a un Nr. 40a ģenerālsēkretārs, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, noraidīja pieteikumu par piekļuvi.
- 31 Turpinot ģenerālsēkretārs piešķīra daļēju piekļuvi 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 50–Nr. 52, bet piekļuves atteikumu attiecībā uz pārējiem dokumentiem arī pamatoja ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu.
- 32 2011. gada 19. janvāra apsvērumos par 2010. gada 9. decembra lēmumu prasītāja apstrīdēja atsevišķus šajā lēmumā ietvertos piekļuves atteikumus, piekritot citiem atteikumiem, un lūdza Komisiju vienu dokumentu iesniegt Vispārējā tiesā.
- 33 Ar 2011. gada 9. jūnija rīkojumu (turpmāk tekstā – “2011. gada 9. jūnija rīkojums”) Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs pēc tam, kad konstatēja, ka šī prasība bija par 2010. gada 4. maija un 9. decembra lēmumu daļēju atcelšanu, pamatojoties uz Vispārējās tiesas reglamenta 65. panta b) punktu, 66. panta 1. punktu un 67. panta 3. punkta trešo daļu, uzdeva Komisijai iesniegt visus dokumentus, attiecībā uz kuriem tā ar šiem lēmumiem bija atteikusi piekļuvi.

- 34 Komisija izpildīja šo rīkojumu ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta 2011. gada 8. jūlijā.
- 35 Turklāt un atbildot uz Vispārējās tiesas lūgumu, Komisija ar 2011. gada 1. jūlija dokumentu iesniedza savus apsvērumus par prasītājas 2011. gada 19. janvāra apsvērumiem.
- 36 Šajos 2011. gada 1. jūlija apsvērumos Komisija lūdza noraidīt prasību, kā tā ir formulēta prasītājas 2011. gada 19. janvāra apsvērumos, kā arī piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 37 Ar 2011. gada 28. oktobra vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta tajā pašā dienā, Komisijas ģenerālsekretārs norādīja, ka tā rīcībā ir nonācis viens no dokumentiem, kas Vispārējai tiesai nosūtīts konfidenciāli ar 2011. gada 8. jūlija vēstuli, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, proti, šīs vēstules I tabulā ar numuru 47 identificētais dokuments neatbilst prasītājai daļēji ar 2010. gada 4. maija lēmumu izpaustajam dokumentam, kas šim lēmumam pievienotajā sarakstā identificēts ar numuru 47.
- 38 Komisija tāpat ar 2011. gada 8. jūlija vēstules labojumu nosūtīja Vispārējai tiesai konfidenciālu dokumentu, kas atbilst 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentam Nr. 47.
- 39 Komisija piebilda, ka pārbaudot lietas materiālus ne tikai attiecībā uz ACAC sarunu sesto sesiju (kārtu), kuras ziņojums ir 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 47, bet arī attiecībā uz ACAC sarunu ceturto, piekto un septīto kārtu, tā konstatēja, ka Komisijas arhīvos par katru sarunu kārtu bija divi, nevis viens ziņojums.
- 40 Komisija norādīja, ka tas tā bija tādēļ, ka katras sarunu kārtas beigās tās dienesti sagatavoja pirmo ziņojumu, lai ātri informētu Tirdzniecības direktorātu, kamēr otrs ziņojums tika sagatavots pēc tam “Tirdzniecības Padomes” darba grupas”, agrāk saukta – “133. panta komiteja”, vajadzībām.
- 41 Komisija tāpat, konstatējot, ka 2010. gada 4. maija lēmumā (šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentos Nr. 45–Nr. 48) tika identificēts un izvērtēts tikai viens no diviem ziņojumiem par katru no ACAC sarunu kārtām, paziņoja, ka tā pieņems papildu papildinošu lēmumu, kurā tā izvērtēs pieteikumu par piekļuvi no jauna identificētajiem dokumentiem.
- 42 Komisija norādīja, ka tā informēs Vispārējo tiesu par šīs pārbaudes rezultātiem un saskaņā ar 2011. gada 9. jūnija rīkojumu tai nosūtīs šo dokumentu pilno versiju.
- 43 Komisija, atbildot Vispārējās tiesas 2011. gada 21. decembra vēstuli par papildu papildinoša lēmuma pieņemšanu, ar 2012. gada 9. janvāra vēstuli norādīja, ka tās dienesti sagatavo šo lēmumu, lai tas varētu tikt pieņemts turpmāko divu nedēļu laikā.
- 44 2012. gada 27. janvārī Komisijas ģenerālsekretārs pieņēma paziņoto papildu papildinošo lēmumu (turpmāk tekstā – “2012. gada 27. janvāra lēmums”), ko 2012. gada 1. februārī nosūtīja prasītājai un nākamajā dienā – Vispārējai tiesai.
- 45 Šī lēmuma pielikumā ir astoņi dokumenti, no kuriem vienā (kurš atbilst 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentam Nr. 48) nav aizklātu teksta daļu, savukārt pārējos septiņos dokumentos ir daļēji aizklātas teksta daļas.
- 46 Trīs no šiem septiņiem dokumentiem atbilst 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 47. Pārējie četri dokumenti ir citas šī saraksta dokumentu Nr. 45–Nr. 48 versijas. Šīs četras citas versijas turpmāk ir identificētas kā 2012. gada 27. janvāra lēmumam pievienotie dokumenti Nr. 45a, Nr. 46a, Nr. 47a un Nr. 48a.

- 47 Ģenerālsēkretārs norādīja, ka ir izskatījis pieteikumu par piekļuvi attiecībā uz 2012. gada 27. janvāra lēmumam pievienotajiem dokumentiem Nr. 45a, Nr. 46a, Nr. 47a un Nr. 48a, pamatojoties uz apstākļiem šī lēmuma pieņemšanas dienā. Viņš piebilda, ka, lai izvairītos no atšķirībām, ir atkārtoti izvērtējis šo jau 2010. gada 4. maija lēmumā izvērtēto dokumentu citas versijas.
- 48 Ģenerālsēkretārs norādīja, ka attiecībā uz šiem astoņiem dokumentiem 2012. gada 27. janvāra lēmums aizstāj 2010. gada 4. maija lēmumu.
- 49 Ģenerālsēkretārs visus teksta aizklājumus, izņemot tos, kas attiecas uz pārstāvju uzvārdiem un uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenta Nr. 47. punktu ar nosaukumu "Precizējumi", pamatoja ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu (2012. gada 27. janvāra lēmuma 4.1. daļa). Pārstāvju uzvārdu aizklājumu viņš pamatoja ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu (2012. gada 27. janvāra lēmuma 4.2. daļa), un iepriekš minētā punkta ar nosaukumu "Precizējumi" neminēšanu – ar šīs regulas 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu (2012. gada 27. janvāra lēmuma 4.3. daļa).
- 50 Ģenerālsēkretārs piešķīra:
- daļēju piekļuvi 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 47, kas ir plašākas piekļuves tiesības, nekā bija piešķirtas ar šo minēto lēmumu;
 - pilnu piekļuvi 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentam Nr. 48;
 - daļēju piekļuvi 2012. gada 27. janvāra lēmumam pievienotajiem dokumentiem Nr. 45a, Nr. 46a, Nr. 47a un Nr. 48a.
- 51 Ar 2012. gada 28. februāra vēstuli prasītāja Vispārējai tiesai iesniedza savus apsvērumus par 2012. gada 27. janvāra lēmumu.
- 52 Prasītāja norādīja, ka tai joprojām ir interese panākt 2010. gada 4. maija lēmuma atcelšanu. Tā apstrīdēja to, ka 2010. gada 4. maija lēmumu tiesiskums var tikt nodrošināts ar atsaukšanos uz *ex post factum* piekļuves tiesību izņēmumiem, kas nav minēti šajā lēmumā, un norādīja, ka tā tāpat nepārbaudīs šos pārējos izņēmumus. Prasītājas ieskatā ar 2012. gada 27. janvāra lēmumu piešķirtā daļējā piekļuve, kas ir plašākas piekļuves tiesības, padarot skaidrāku Komisijas argumentācijas, kas pamato 2010. gada 4. maija lēmumā pieļautos aizklājumus, pieņemamību. Faktiski ar 2012. gada 27. janvāra lēmumu izpaustās informācijas raksturs radot nopietnas šaubas attiecībā uz to, kā Komisija ir interpretējusi tās 2010. gada 4. maija lēmumā minēto teksta aizklājumu iemeslus, šie iemesli praktiski esot interpretēti un piemēroti, ievērojami pārsniedzot to saprātīgas piemērošanas robežas.
- 53 Prasītāja piebilda, ka informātikas kļūdas vēstules pārsūtīšanā dēļ, kas radās, kad Komisija 2010. gada 4. maijā viņai pārsūtīja šīs pašas dienas lēmumu, viņa konstatēja, ka praktiski ir saņēmusi minētajam lēmumam pievienotā saraksta dokumentu no Nr. 45 līdz Nr. 48 pilnas versijas. Prasītāja, balstoties uz minēto pilno versiju pārzināšanu, pārmeta noteiktu teksta aizklājumu pieļaušanu saistībā ar vienas sarunu dalībnieces ierosinājumiem, kuri, iespējams, pārsniedz *acquis communautaire* un ar kuriem tiek pārkāptas Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedumā apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome (Krājums, I-4723. lpp., 59. punkts) noteiktās pārskatāmības prasības.
- 54 Ar 2012. gada 15. marta rīkojumu Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs, pamatojoties uz reglamenta 65. panta b) apakšpunktu, 66. panta 1. punktu un 67. panta 3. punkta trešo daļu, uzdeva Komisijai iesniegt četrus dokumentus, kuri pirmoreiz izvērtēti 2012. gada 27. janvāra lēmumā.
- 55 Komisija šo rīkojumu izpildīja ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta 2012. gada 10. aprīlī.

- 56 Turklāt ar tajā pašā dienā datētu dokumentu Komisija iesniedza savus apsvērumus par prasītājas 2012. gada 28. februāra apsvērumiem.
- 57 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 13. jūlijā, Eiropas Parlaments lūdza ļaut iestāties lietā prasītājas prasījumu atbalstam. Šis lūgums, kas iesniegts pēc mutvārdu procesa sākšanas, tika noraidīts ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 28. augusta rīkojumu.

Juridiskais pamatojums

- 58 Vispirms ir jānosaka šīs prasības apjoms saistībā ar Komisijas pieņemtajiem lēmumiem, atbildot uz pieteikumu par piekļuvi, un dažādiem šajos lēmumos izvērtētajiem dokumentiem.

A – Par prasības apjomu

1. Par prasības apjomu saistībā ar atsevišķiem piekļuves atteikumiem, kas izteikti 2010. gada 4. maija lēmumā

- 59 Ar 2010. gada 4. maija lēmumu Komisija pauda savu viedokli par pieteikumu par piekļuvi attiecībā uz šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 49. Tā piešķīra piekļuvi dokumentam Nr. 49. Tā pilnībā atteica piekļuvi attiecībā uz dokumentiem Nr. 1–Nr. 44 un daļēji – attiecībā uz dokumentiem Nr. 45–Nr. 48.
- 60 Komisija norāda, ka, lai gan prasības pieteikumā bija ietverti prasījumi, ar kuriem lūdza atcelt “2010. gada 4. maija lēmumu”, prasības mērķis nav šī lēmuma atcelšana pilnībā daļā, kurā tas ietver piekļuves atteikumu.
- 61 Būtībā prasības pieteikumā prasītāja attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumu pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 30–Nr. 48 apgalvojot, ka “viņa neapstrīd Komisijas lēmumu atteikt piekļuvi šiem dokumentiem”. Prasība tātad esot vērsta vienīgi pret atteikumu piešķirt piekļuvi citiem šī saraksta dokumentiem, nevis dokumentiem Nr. 30–Nr. 48.
- 62 Prasītāja apstrīd šādu tās prasības interpretāciju no Komisijas puses. Viņa, protams, piekrīt, ka Komisija var atteikt piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz Eiropas Savienības mērķiem un tās stratēģijas ACAC sarunās aspektiem.
- 63 Tomēr prasītāja norāda, ka viņa apstrīd Komisijas vērtējuma spēkā esamību attiecībā uz iespēju daļēji izpaust 2010. gada 4. maija lēmumu pievienotā saraksta dokumentus Nr. 45–Nr. 48.
- 64 Ir jānorāda, ka prasības pieteikuma daļā, kurā analizēts trešais pamats, kas balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu, prasītāja pēc piekļuves atteikuma attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumu pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29 apstrīdēšanas norādīja, ka attiecībā uz šī saraksta dokumentiem Nr. 30–Nr. 48 “viņa neapstrīd[ot] Komisijas atteikumu piešķirt piekļuvi šiem dokumentiem”.
- 65 Tomēr ir arī jākonstatē, ka prasības pieteikuma turpinājumā saistībā ar ceturto pamatu prasītāja norāda, ka dokumentos, ko viņa saņēmusi ar izsvītrotām neizpaužamajām daļām – tātad, konkrēti, 2010. gada 4. maija lēmuma pielikumā pievienotā saraksta dokumentos Nr. 45–Nr. 48 –, Komisija nesamērīgi esot izsvītrojusi neizpaužamās daļas. Prasītāja piebilda, ka, lai arī viņai ir neiespējami identificēt konkrētas svītrotās teksta daļas, kuras būtu jāizpauž, Komisijas veiktie atsevišķie teksta aizklājumi ļaujot domāt, ka šī iestāde ir izvēlējusies pārlieku ierobežojošu un šauru pieeju.

- 66 Replikas rakstā prasītāja turpināja pārnest Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu vienīgi attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29. Tomēr ceturtā pamata izklāstā viņa uzturēja savus argumentus attiecībā uz dokumentiem Nr. 45–Nr. 48 un norādīja, ka jau ir izvirzījusi šos argumentus prasības pieteikumā.
- 67 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 30–Nr. 48 ar šo prasību netiek iebilsts pret Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētā izņēmuma piemērošanu attiecībā uz šiem dokumentiem, bet ar to vienīgi attiecībā uz šī saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48 tiek apstrīdēti šiem dokumentiem piešķirtās daļējās piekļuves šķietami pārāk ierobežojošais raksturs.
- 68 Visbeidzot konkrēti ar šo prasību 2010. gada 4. maija lēmumu apstrīd vienīgi daļā attiecībā uz, pirmkārt, uz šī lēmuma pielikumā norādītā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29 un, otrkārt, šī saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48, jo attiecībā uz šiem pēdējiem dokumentiem ir precizēts, ka prasītāja apgalvo vienīgi, ka Komisijas piešķirtā daļējā piekļuve minētajiem dokumentiem varētu būt bijusi pārāk ierobežojoša.
- 2. Par prasības apjomu pēc 2010. gada 9. decembra lēmuma un kopsakarā ar prasītājas 2011. gada 19. janvāra apsvērumiem*
- 69 Ar 2010. gada 9. decembra lēmumu Komisija pauda viedokli par piekļuves pieteikumu attiecībā uz šajā pieteikumā minētajiem dokumentiem, kuri tomēr nav izvērtēti 2010. gada 4. maija lēmumā, proti, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27a, Nr. 40a un Nr. 50–Nr. 52. Komisija pilnībā atteica piekļuvi attiecībā uz dokumentiem Nr. 27a un Nr. 40a un daļēji – attiecībā uz dokumentiem Nr. 50–Nr. 52.
- 70 Pirmkārt, kā norāda Komisija atbildes rakstā uz repliku, ir jāmin, ka šī iestāde ar 2010. gada 9. decembra lēmumu ir atcēlusi iepriekš netieši izteiktu lēmumu par piekļuves atteikumu šiem dokumentiem, šis netieši izteiktais lēmums izrietēja no tā, ka nebija tieša Komisijas lēmuma attiecībā uz šiem dokumentiem (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-355/04 un T-446/04 *Co-Frutta*/Komisija, Krājums, II-1. lpp., 45. punkts, un Vispārējās tiesas 2010. gada 17. jūnija rīkojumu lietā T-359/09 *Jurašinović/Padome*, Krājumā nav publicēts, 40. punkts).
- 71 No minētā izriet, ka pēc 2010. gada 9. decembra lēmuma pieņemšanas šai prasībai ir zudis priekšmets, jo ar to lūdz atcelt netieši izteiktu lēmumu par piekļuves atteikumu, kas vairs neietilpst Savienības tiesiskajā regulējumā. Tātad šajā ziņā vairs nav jālemj, tomēr neskarot vērtējumu attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem.
- 72 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītāja savos 2011. gada 19. janvāra apsvērumos par 2010. gada 9. decembra lēmumu, kas iesniegti prasības celšanas termiņā, apstrīdēja atsevišķus šajā lēmumā ietvertus piekļuves atteikumus.
- 73 No minētā izriet, kā tas tostarp izriet no 2011. gada 9. jūnija rīkojuma (skat. iepriekš 33. punktu), ka šī prasība tomēr ir vērsta arī uz daļēju 2010. gada 9. decembra lēmuma atcelšanu.
- 74 Šajā kontekstā ir jāprecizē, ka prasītāja 2011. gada 19. janvāra apsvērumos neapstrīd kādu no 2010. gada 9. decembra lēmumā ietvertajiem piekļuves atteikumiem.
- 75 Tādējādi attiecībā uz 2009. gada 25. februāra dokumentu ar nosaukumu “Note on informal meeting of 4 March 2009” (Piezīmes par neoficiālo 2009. gada 4. marta sanākumi, 2010. gada 9. decembra lēmuma pielikumā pievienotā saraksta dokuments Nr. 50), kuram piekļuve tika piešķirta pilnībā, izņemot vienu

teikumu, kas ietver subjektīvu vērtējumu, ko konkrētā sarunu dalībniece varētu uztvert kā nepatīkamu (2010. gada 9. decembra lēmuma 2.2.3. punkts), prasītāja būtībā atzina, ka tā neapstrīd šo teksta aizklājumu.

- 76 Turklāt, runājot par 2010. gada 9. decembra lēmuma 2.3. punktā minēto saraksti pa pastu starp sarunu dalībniecēm, kas attiecas uz sarunu dalībnieču ikdienas saziņu par pilnībā administratīviem jautājumiem, ir jānorāda, ko būtībā prasītāja neapstrīd, ka šāda veida dokumenti neietilpst tās pieteikumā par piekļuvi.
- 77 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pēc 2010. gada 9. decembra lēmuma pieņemšanas un kontekstā ar prasītājas 2011. gada 19. janvāra apsvērumiem šī prasība atcelt tiesību aktu ietver arī minētajā lēmumā Komisijas izteikto piekļuves atteikumu attiecībā uz šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27a, Nr. 40a, Nr. 51 un Nr. 52.

3. Par prasības apjomu pēc 2012. gada 27. janvāra lēmuma un kopsakarā ar prasītājas 2012. gada 28. februāra apsvērumiem

- 78 Ar 2012. gada 27. janvāra lēmumu Komisija izskatīja pieteikumu par piekļuvi četriem jauniem dokumentiem (2012. gada 27. janvāra lēmumam pievienotie dokumenti Nr. 45a, Nr. 46a, Nr. 47a un Nr. 48a) un atkārtoti izskatīja piekļuvi četrām citām šo dokumentu versijām, kas jau bija izvērtētas 2010. gada 4. maija lēmumā (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 45–Nr. 48).
- 79 Komisijas norāda, ka 2012. gada 27. janvāra lēmums attiecībā uz šiem astoņiem dokumentiem aizstāja 2010. gada 4. maija lēmumu. Savos 2012. gada 10. aprīļa apsvērumos tā uzsvēra, ka, tā kā prasītāja Vispārējai tiesai nav norādījusi, ka viņa vēlējas 2012. gada 27. janvāra lēmumu ietvert savas prasības atcelt tiesību aktu apjomā, šī prasība attiecas vienīgi uz daļēju 2010. gada 4. maija lēmuma un 2010. gada 9. decembra lēmuma atcelšanu.
- 80 Attiecībā uz pirmo punktu ir jāprecizē, ka 2012. gada 27. janvāra lēmums atceļ un aizstāj 2010. gada 4. maija lēmumu nevis attiecībā uz astoņiem dokumentiem, kā norāda Komisija, bet vienīgi attiecībā uz četriem dokumentiem (Nr. 45–Nr. 48), kurus tā jau izvērtējusi 2010. gada maijā. Attiecībā uz pārējiem četriem dokumentiem (Nr. 45a–Nr. 48a), kas iepriekš nav izvērtēti, 2012. gada 27. janvāra lēmums ir pirmreizējs lēmums.
- 81 Attiecībā uz otro punktu ir jākonstatē, ka patiešām savos 2012. gada 28. februāra apsvērumos prasītāja nekādi nepielāgo savus prasībā izvirzītos prasījumus un pat nelūd tos pielāgot 2012. gada 27. janvāra lēmumam. Kā Komisija pati pareizi norāda savos 2012. gada 10. aprīļa apsvērumos, prasītāja savos 2012. gada 28. februāra apsvērumos apzināti visus savus pārmetumus vērs pret 2010. gada 4. maija lēmumu un ar šo lēmumu dokumentos Nr. 45–Nr. 48 izdarītajiem teksta aizklājumiem.
- 82 Tādējādi prasītāja uz 2012. gada 27. janvāra lēmuma pamatojumu atsauca nevis tādēļ, lai lūgtu atcelt šo lēmumu, bet lai labāk pamatotu savu prasību atcelt 2010. gada 4. maija lēmumu. Prasītāja turklāt savu 2012. gada 28. februāra apsvērumu noslēgumā norāda, ka “ar 2012. gada 27. janvāra lēmumu iesniegtie pierādījumi skaidri pierāda, ka 2010. gada 4. maija lēmumā Regulas Nr. 1049/2001 4. pants ir piemērots kļūdaini”.
- 83 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī prasība nav vērstā uz 2012. gada 27. janvāra lēmuma atcelšanu, bet vienīgi uz 2010. gada 4. maija un 9. decembra lēmumu atcelšanu.
- 84 Pakārtoti ir jānorāda, ka prasības atcelt 2012. gada 27. janvāra lēmumu neesamība nekādi neizriet no tā, ka prasītāja to nav formulējusi, bet drīzāk no viņas vēlmes panākt, lai tiktu konstatēts apgalvotais 2010. gada 4. maija lēmuma pretprettiesiskums, nepieļaujot, ka šis pretprettiesiskums varētu tikt “piesegts” ar

Komisijas vēlākiem vērtējumiem, kas izteikti 2012. gada 27. janvāra lēmumā. Tādējādi prasītāja skaidri atsakās izvērtēt pamatojumu, kas, viņas ieskatā, pievienots “ex post factum”, uz kuru Komisija atsauca 2012. gada 27. janvāra lēmumā.

4. Prasījums attiecībā uz prasības apjomu

85 Ņemot vērā iepriekš 59.–84. punktā izklāstītos apstākļus un apsvērumus, ir jāsecina, ka šī prasība ir vērsta uz to, lai atceltu:

— 2010. gada 4. maija lēmumu daļā, kurā atteikta piekļuve šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29 un Nr. 45–Nr. 48;

— 2010. gada 9. decembra lēmumu daļā, kurā atteikta piekļuve šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27a, Nr. 40a, Nr. 51 un Nr. 52.

B – Par lietas būtību

86 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 3. punkta pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz šīs regulas 4. panta 4. punkta pārkāpumu. Trešais pamats ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā. Ceturtais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un samērīguma principa pārkāpumu. Piektais pamats ir saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

1. Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 3. punkta pārkāpumu

87 Attiecībā uz šo pamatu, ar kuru prasītāja pārmet Komisijai, ka tā savā 2010. gada 4. maija lēmumā nav izvērtējusi atsevišķus dokumentus, uz kuriem tomēr bija norādīts 2010. gada 21. janvāra atbildes vēstulē, jau iepriekš 71. punktā ir konstatēts, ka pēc 2010. gada 9. decembra lēmuma pieņemšanas šai prasībai ir zudis priekšmets, jo ar to lūdz atcelt netieši izteiktu lēmumu par piekļuves atteikumu atsevišķiem dokumentiem, kuri minēti 2010. gada 21. janvāra atbildes vēstulē un kurus Komisija vēlāk nav izvērtējusi.

88 No minētā iziet, ka šim pamatam, ar ko atbalsta šo lūgumu atcelt tiesību aktu, pašam ir zudis priekšmets un tādējādi tas nav jāizvērtē.

2. Par otro pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu

89 Prasītāja prasības pieteikumā pārmet Komisijai, ka tā piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu kā tādu, kas ietver materiālu piekļuves tiesību izņēmumu, kaut arī runa bija vienīgi par procesuālo tiesību normu. Prasītājas ieskatā, Komisija, neievērojot šīs tiesību normas vienīgi procesuālo funkciju, praktiski esot piešķirusi trešajām personām veto tiesības attiecībā uz to sagatavoto dokumentu publiskošanu.

90 Komisija iebilst, ka 2010. gada 4. maija lēmums ir pamatots vienīgi ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu.

91 Kā norāda Komisija, ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkts vispār nav minēts 2010. gada 4. maija lēmumā kā tāds, ar kuru pamatots šis lēmums. 2010. gada 4. maija lēmums ir pamatots vienīgi ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu.

- 92 No iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats, kā tas ir formulēts prasības pieteikumā, ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu un ir jānoraida.
- 93 Replikas rakstā prasītāja tostarp vairs neapstrīd, ka 2010. gada 4. maija lēmums ir balstīts vienīgi uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu. Ņemot vērā iebildumu rakstā ietvertos paskaidrojumus, prasītāja tos ņem vērā un pati skaidri secina, ka 2010. gada 4. maija lēmums balstās vienīgi uz šo minēto tiesību normu. Tātad viņa vairs neapgalvo, ka Komisija esot izmantojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu kā materiālu izņēmumu, lai pamatotu piekļuves atteikumu.
- 94 Šajos apstākļos prasītāja replikas rakstā izvirza iebildumu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu, šoreiz izmantojot to kā procesuālo tiesību normu.
- 95 Prasītāja tādējādi norāda, ka trešo personu dokumentu gadījumā Komisijai saskaņā ar šo tiesību normu ir jākonsultējas ar trešajām personām, lai noteiktu, vai piekļuves tiesību izņēmums ir piemērojams, ja vien nav skaidrs, ka dokuments ir vai nav jāizpauž. No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta formulējuma izrietot, ka Komisijai neesot plaša rīcības brīvība, lai noteiktu, vai ir jākonsultējas ar trešajām personām. Vispārējai tiesai tātad esot jālemj par šo jautājumu, neņemot vērā plašo rīcības brīvību, kas Komisijai atzīta attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu piemērošanu. Ja izrādītos, ka Komisija ir kļūdušies, secinot, ka konkrētajiem dokumentiem acīmredzami var kaitēt [to izpaušana], tā esot pārkāpusi savu pienākumu konsultēties ar trešajām personām, kas būtu pamats 2010. gada 4. maija lēmuma atcelšanai. Prasītāja šajā ziņā atsaucas uz replikas raksta turpmāko daļu.
- 96 Komisija norāda, ka šis iebildums ir nepieņemams un katrā ziņā nepamatots.
- 97 Saskaņā ar Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 48. panta 2. punktu pieteikumā par lietas ierosināšanu ir jānorāda strīda priekšmets un jāietver izvirzīto pamatu kopsavilkums, un tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad šie pamati ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi procesa laikā. Tomēr pamats, kas pieteikumā par lietas ierosināšanu tieši vai netieši papildina iepriekš izvirzīto pamatu un kam ar to ir cieša saikne, ir jāatzīst par pieņemamu. Līdzīgs risinājums attiecas uz iebildumu, kas izvirzīts pamata atbalstam (skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 21. marta spriedumu lietā T-231/99 *Joyson/Komisija*, *Recueil*, II-2085. lpp., 156. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 98 Ir jānorāda, ka šis iebildums, ar kuru prasītāja pārmet tiesai procesuālā pienākuma konsultēties ar trešajām personām pārkāpumu, ja nav skaidrs, vai konkrētais dokuments ir jāizpauž, prasības pieteikumā nav ietverts un tātad ir uzskatāms par jaunu pamatu.
- 99 Turklāt šis jaunais pamats nav saistīts ne ar vienu no faktiskiem vai tiesību apstākļiem, kas būtu kļuvuši zināmi procesa laikā Vispārējā tiesā. Faktiski, lai gan ne 2010. gada 21. janvāra atbildes vēstulē, ne 2010. gada 4. maija lēmumā nebija minēta konsultēšanās ar trešajām personām, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu, prasītājas rīcībā bija pierādījumi, kas viņai ļāva, ja viņa to būtu gribējusi, kopš prasības celšanas brīža atsaukties uz šīs procesuālās tiesību normas pārkāpumu. Komisijas apgalvojums iebildumu rakstā, uz kuru norāda prasītāja un saskaņā ar kuru, "Komisijas ieskatā, šādas izpaušanas kaitējošais raksturs neradīja šaubas", neietver nevienu jaunu faktisku vai tiesību apstākli.
- 100 Turklāt šis jaunais iebildums nav uzskatāms ne par iepriekš izvirzīta pamata, kas atbilstoši formulējumam prasības pieteikumā attiecas uz pilnīgi citu jautājumu (proti, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta piemērošanu kā piekļuves tiesību materiālu izņēmumu), papildinājumu, ne par jebkādu citu šī prasības pieteikuma pamatu.

- 101 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šis jaunais iebildums, kas ne tuvu nav cieši saistīts ar citu prasības pamatu, drīzāk ir pretrunā prasības pieteikumā izvirzītajam apgalvojumam (skat. iepriekš 89. punktu), saskaņā ar kuru Komisija esot pakļāvusies trešo personu viedoklim tā, it kā būtu bijusi runa par veto. Faktiski šis apgalvojums, kas balstās uz apstākli, ka Komisija bija informēta par trešo personu vēlmēm attiecībā uz viņu sarunu dokumentu konfidencialitāti, nekādi neveido vēlāku procesuālu iebildumu, ar kuru šai iestādei pārņemts, ka tā ar tām nav konsultējusies.
- 102 Turklāt prasītāja nevienā brīdī replikas rakstā neapgalvo, ka nekonsultēšanās ar trešajām personām būtu iemesls acīmredzamai kļūdai vērtējumā, kas ir trešā pamata priekšmets. Tieši pretēji, replikas rakstā prasītāja izvirza pilnībā procesuālu argumentu.
- 103 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka iebildums saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta, uzskatot to par procesuālu tiesību normu, pārkāpumu ir uzskatāms par jaunu iebildumu, kas saskaņā ar Reglamenta 48. panta 2. punktu ir nepieņemams.

3. Par trešo pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā

- a) Par pirmo pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu
- 104 Prasītāja norāda, ka Komisijas izvirzītie vispārējie iemesli, lai atteiktu piekļuvi, balstās uz nepareizu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretāciju. Vienošanās par konfidencialitāti esamība starp ACAC sarunu dalībniekiem nevarot attaisnot Komisijas izteikto piekļuves atteikumu. Komisija neesot nošķirusi Savienības nostāju ACAC sarunās no sarunu dalībnieku, kas nav Eiropas valstis, nostājām, lai gan nepastāvēja risks, ka Savienības nostāja varētu tikt izpausta. Visbeidzot dokumentu izpaušana attiecībā uz ACAC varot vienīgi pastiprināt sabiedrības interesi par starptautiskajām tiesībām.
- 105 Komisija apstrīd prasītājas nostāju. Tā norāda, ka tai saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu bija pamats, lai atteiktu piekļuvi atsevišķiem dokumentiem. Būtībā to vienpusēja izpaušana no Savienības puses starptautisko sarunu kontekstā, kas balstās uz sarunu dalībnieku savstarpēju uzticēšanos, būtu nodarījusi kaitējumu sabiedrības interešu aizsardzībai attiecībā uz starptautiskajām attiecībām. ACAC sarunu dalībnieku noslēgtā vienošanās par konfidencialitāti esot tikai viens no vērtējuma elementiem iepriekš minētās tiesību normas piemērošanā šajā lietā. Komisija apstrīd prasītājas veikto Savienības nostājas nošķiršanu no citu sarunu dalībnieku nostājām un uzsver, ka ACAC sarunas joprojām vēl nebija pabeigtas.
- 106 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu “iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja tā izpaušana var kaitēt sabiedrības interešu [...] aizsardzībai saistībā ar [...] starptautiskajām attiecībām”.
- 107 Ir jāatgādina, ka publiska piekļuve iestāžu dokumentiem ir princips un atteikuma iespēja ir izņēmums. Lēmums par atteikumu ir spēkā tikai tad, ja tas ir pamatots ar kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šie izņēmumi ir tulkojami un piemērojami šauri, lai netraucētu šajā regulā ietvertā vispārīgā principa piemērošanai (Vispārējās tiesas 2005. gada 26. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-110/03, T-150/03 un T-405/03 *Sison/Padome*, Krājums, II-1429. lpp., 45. punkts; skat. pēc analogijas Vispārējās tiesas 2002. gada 7. februāra spriedumu lietā T-211/00 *Kuijer/Padome*, *Recueil*, II-485. lpp., 55. punkts). Turklāt samērīguma princips prasa, lai atkāpes nepārsniedz to, kas ir piemērots un vajadzīgs vēlamā mērķa sasniegšanai (Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedums lietā C-353/99 P *Padome/Hautala*, *Recueil*, I-9565. lpp., 28. punkts).

- 108 Attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem piekļuves tiesību izņēmumiem Tiesa ir atzinusi, ka šīs tiesību normas aizsargāto interešu īpaši sensitīvais un būtiskais raksturs kopsakarā ar piekļuves atteikuma, kas saskaņā ar šo normu jāpieņem iestādei, ja dokumenta publiskošana aizskartu šīs intereses, obligāto raksturu piešķir lēmumam, kas jāpieņem iestādei, sarežģītu un delikātu raksturu, kas prasa īpašu piesardzības līmeni. Tiesa konstatēja, ka šāda lēmuma pieņemšanai ir nepieciešama rīcības brīvība (Tiesas 2007. gada 1. februāra spriedums lietā *C-266/05 P Sison/Padome*, Krājums, I-1233. lpp., 35. punkts).
- 109 Līdz ar to Vispārējās tiesas veiktā kontrole pār to iestāžu lēmumu tiesiskumu, ar ko atsaka pieeju dokumentiem, pamatojoties uz izņēmumiem saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajām sabiedrības interesēm, ir attiecināma tikai uz pārbaudi par procesuālo normu ievērošanu un pamatojuma norādīšanu, faktu materiālo precizitāti, kā arī acīmredzamas kļūdas neesamību faktu izvērtējumā un pilnvaru nepareizu izmantošanu (skat. iepriekš 108. punktā minēto 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā *Sison/Padome*, 34. punkts, un iepriekš 107. punktā minēto 2005. gada 26. aprīļa spriedumu lietā *Sison/Padome*, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 110 Visbeidzot ir jāatgādina, ka no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka, runājot par šajā normā paredzētajiem izņēmumiem attiecībā uz piekļuves tiesībām, iestādes atteikums ir obligāts, ja dokumenta izpaušana var kaitēt ar minēto tiesību normu aizsargātajām interesēm, un līdzīgā gadījumā – atšķirībā no šī paša panta 2. punktā paredzētā – nav jāizsver ar šo interešu aizsardzību saistītās prasības un tās, kas izriet no citām interesēm (iepriekš 108. punktā minētais 2007. gada 1. februāra spriedums lietā *Sison/Padome*, 46.–48. punkts; iepriekš 107. punktā minētais Vispārējās tiesas 2005. gada 26. aprīļa spriedums lietā *Sison/Padome*, 51.–55. punkts; 2007. gada 25. aprīļa spriedums lietā *T-264/04 WWF European Policy Programme/Padome*, Krājums, II-911. lpp., 44. punkts; 2012. gada 22. maija spriedums lietā *T-300/10 Internationaler Hilfsfonds /Komisija*, 124. punkts, un 2012. gada 3. oktobra spriedums lietā *T-465/09 Jurašinović/Padome*, 47.–49. punkts).
- 111 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai, kā apgalvo prasītāja, Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu.
- 112 Prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka Komisijas norādītie vispārējie iemesli piekļuves atteikšanai balstās uz nepareizu šīs normas interpretāciju. Vienošanās par konfidencialitāti esamība starp ACAC sarunu partneriem nevarot attaisnot Komisijas noteikto piekļuves atteikumu.
- 113 2010. gada 4. maija lēmumā Komisija atgādināja, ka “vienojoties par [ACAC projekta konsolidētās versijas] publiskošanu, ACAC sarunu dalībnieki atkārtoti apstiprināja, cik nozīmīgi ir saglabāt viņu attiecīgo nostāju šajās sarunās konfidencialitāti”. Komisija minēja, “ka ir būtiski norādīt, ka ACAC sarunu posmā bija jāatrod kompromiss starp dažādām valstīm un ka valsts līmenī bija jāizšķiras par galīgo pieņemamo nostāju” (2010. gada 4. maija lēmuma 4.1. punkta pirmā rindkopa).
- 114 Komisija piebilda, ka “vispārīgi ir pašsaprotami, ka starptautisko sarunu panākumi prasa iesaistīto pušu sadarbību, kas lielā mērā ir atkarīga no savstarpējās uzticēšanās gaisotnes esamības”. Tā norāda, ka “tas it īpaši tā ir pašreizējo uzņēmējdarbības sarunu kontekstā, kas attiecas uz jūtīgām tēmām dažādās jomās, proti, ekonomiskās politikas, uzņēmējdarbības interešu un politiskajiem apsvērumiem” (2010. gada 4. maija lēmuma 4.1. punkta ceturtnā rindkopa).
- 115 Komisija norādīja, ka pēc visu pieteikumā par piekļuvi ietvertu dokumentu rūpīga izvērtējuma bija skaidri redzams, ka konkrētās lietas apstākļos šī pieteikuma pilnīga apmierināšana negatīvi ietekmētu savstarpējās uzticēšanās gaisotni starp sarunu dalībniekiem un tādējādi mazinātu gan šo sarunu veiksmīgas norises iespējas, iedragājot sarunu vadītāju centienus, gan turpmākās sadarbības perspektīvas. Komisija piebilda, ka, ja Savienības sarunu partneriem būtu pamats domāt, ka Savienība varētu vienpusēji izpaust viņu izteikto nostāju konfidencialo sarunu laikā, tam būtu negatīva ietekme uz turpmākajām sarunām (2010. gada 4. maija lēmuma 4.1. punkta piektā rindkopa).

- 116 Komisija piebilda, ka šajā kontekstā ir svarīgi ņemt vērā to, ka šo ACAC sarunu laikā tā atbalstīja ACAC projekta konsolidētās versijas publiskošanu iespējami drīz un ka tā nepārtraukti informēja sabiedrību par sarunu mērķiem un to vispārējo virzienu. Komisija norādīja, ka tā pēc katras sarunu kārtas darīja zināmus sabiedrībai kopsavilkuma ziņojumus, kurus bija apstiprinājuši visi sarunu dalībnieki, kā arī detalizētu sarunu virzības aprakstu. Turklāt 2008., 2009. un 2010. gadā tā esot organizējusi trīs atklātas konferences par ACAC, lai informētu sabiedrību par ACAC mērķiem un sarunu virzību un lai apkopotu ieinteresēto personu komentārus (2010. gada 4. maija lēmuma 4.1. punkta sestā rindkopa).
- 117 Komisija norādīja, ka “attiecībā uz trešo personu sagatavotiem dokumentiem [tā] pati noteica, vai ir piemērojams viens no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem”, un ka “viens no šajā vērtējumā vērā ņemtajiem elementiem ir tas, ka trešo personu lūguma, lai to dokumenti netiktu izpausti, neizpilde nopietni kaitētu sarunu turpināšanai un Savienības starptautisko attiecību aizsardzībai”. Komisija piebilda, ka “tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka viens no sarunās apspriestajiem jautājumiem bija pieņemamais pārskatāmības līmenis attiecībā uz pašu sarunu protokolliem”. Komisija, “ņemot vērā, pirmkārt, neseno vienošanos starp sarunu dalībniekiem publiskot [ACAC projekta konsolidēto versiju] un, otrkārt, atkārtotu to attiecīgo nostāju konfidencialitātes apstiprināšanu”, uzskatīja, ka “[tās] veikta minēto nostāju, kas paustas ACAC sarunu kontekstā, izpaušana kaitētu Savienības uzticamībai sarunās un pārējo dalībnieku palāvībai” (2010. gada 4. maija lēmuma 4.2. punkta otrā rindkopa).
- 118 Vispirms visi šie apsvērumi norāda, ka, lai gan Komisija patiešām ir atsaukusies uz sarunu dalībnieku vienošanos saglabāt sarunu nostāju konfidencialitāti, tā tomēr nekādi nav pretstatījusi šo vienošanos attiecībā uz piekļuves pieteikumu kā juridiski saistošu, kas no tiesību viedokļa tai liktu noraidīt šo pieteikumu. Tieši pretēji, Komisija likumīgi pamatoja savu piekļuves atteikumu vienīgi ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu.
- 119 Turklāt nevar apstrīdēt un prasītāja to tostarp pati replikas rakstā atzīst, ka sarunas par starptautisku nolīgumu, lai nodrošinātu to iedarbīgumu, var attaisnot noteiktu konfidencialitātes pakāpi, kas ļautu garantēt sarunu vadītāju savstarpēju uzticēšanos un brīvu un efektīvu debašu attīstību. Kā norāda Komisija, jebkuras sarunas obligāti ietver vairākus sarunu vadītāju taktiskos apsvērumus un nepieciešamā sadarbība starp pusēm lielā mērā ir atkarīga no savstarpējas uzticēšanās gaisotnes esamības.
- 120 Tostarp ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka sarunu ierosināšana un norise, lai noslēgtu starptautisku līgumu, principā ietilpst izpildvaras jomā un sabiedrības dalība procedūrā saistībā ar starptautiska nolīguma sarunām un noslēgšanu noteikti ir ierobežota, ņemot vērā leģitīmās intereses neatklāt sarunu stratēģiskos elementus (Vispārējās tiesas 2012. gada 4. maija spriedums lietā T-529/09 *in 't Veld/Padome*, 88. punkts; skat. arī sprieduma 57. punktu un 59. punkta beigas).
- 121 No iepriekš minētajiem apsvērumiem, tos vērtējot pēc būtības, izriet, ka 2010. gada 4. maija lēmumā Komisijas izvirzītie iemesli piekļuves atteikuma pamatošanai nepārkāpj Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu un nebalstās uz nepareizu tā interpretāciju.
- 122 Prasītāja, otrkārt, apgalvo, ka jebkurā gadījumā pašas Savienības pieņemto nostāju izpaušana nerada nekādu risku trešajām personām. Prasītājas ieskatā, nevajadzētu būt nekādām grūtībām izpaust dokumentus un informāciju, ko Savienība jau nosūtījusi saviem sarunu partneriem.
- 123 Pat neatkarīgi no tā, ka šo nostāju ir grūti saskaņot ar tostarp noteiktas konfidencialitātes nepieciešamības atzīšanu (skat. iepriekš 119. punktu), ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, nav izslēgts, ka Savienības nostāju starptautiskajās sarunās izpaušana varētu kaitēt sabiedrības interešu aizsardzībai starptautisko attiecību jomā.

- 124 Pirmkārt, nav izslēgts, ka šī Savienības nostāju sarunās izpaušana varētu ļaut netieši uzzināt pārējo sarunu dalībnieku nostājas. Tā tas var būt it īpaši tad, kad Savienības nostāja tiek pausta, atsaucoties uz cita sarunu dalībnieka nostāju, vai kad Savienības nostājas vērtējums vai tās attīstība sarunu laikā ļauj no tā vairāk vai mazāk precīzi izsecināt viena vai vairāku citu sarunu dalībnieku nostāju.
- 125 Otrkārt, ir jānorāda, ka starptautisko sarunu kontekstā Savienības pieņemtās nostājas hipotētiski var mainīties atkarībā no šo sarunu virzības, dažādo iesaistīto pušu piekāpšanās un panāktajiem kompromisiem. Kā jau tika norādīts, sarunu nostāju formulēšana var ietvert vairākus sarunu vadītāju, tostarp pašas Savienības, taktiskos apsvērumus. Šajā kontekstā nevar izslēgt, ka, Savienībai pašai izpaužot savas sarunu nostājas, pat ja citu pušu sarunu nostājas paliek slepenas, praktiski varētu tikt negatīvi ietekmēta Savienības sarunu vešanas kapacitāte.
- 126 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Komisijai būtībā būtu jāizpauž dažādas nostājas, kas izteiktas sarunās, neidentificējot sarunu dalībniekus, kas ir aizstāvējuši šo nostāju, ir jāuzskata, ka starptautisko sarunu kontekstā viena sarunu dalībnieka vienpusēja vienas vai vairāku citu sarunu dalībnieku nostājas izpaušana, pat pirmajā acumirkļī šķietami anonīmi, var būtiski mazināt gan sarunu dalībnieka, kura nostāja ir izpausta, gan tostarp citu sarunu dalībnieku, kas ir informēti par šo izpaušanu, savstarpējo uzticēšanos, kas nepieciešama šo sarunu iedarbīgumam. Kā norāda Komisija, savstarpējās uzticēšanās gaisotnes izveidošana un uzturēšana starptautisko sarunu kontekstā ir ļoti sarežģīts uzdevums.
- 127 Turklāt prasītāja nepamatoti apgalvo, ka pēc ACAC projekta konsolidētās versijas izpaušanas varēja uzskatīt, ka sarunas pirms šīs izpaušanas bija pabeigtas un tādējādi tās bija jāizpauž. Faktiski, neskarot jautājumu par to, vai sabiedrības interešu aizsardzība starptautiskajās attiecībās var attaisnot sarunu dokumentu konfidencialitātes saglabāšanu noteiktā laikposmā pēc šo sarunu beigām, ir jānorāda, ka ACAC projekta konsolidētā versija bija tikai vienošanās projekts un tās izpaušanas laikā sarunas turpinājās.
- 128 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāja kļūdās, apgalvojot, ka Savienības vai citu ACAC sarunu dalībnieču nostāju izpaušana nevarēja kaitēt ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu aizsargātajām interesēm.
- 129 Treškārt, saistībā ar argumentu, saskaņā ar kuru dokumentu saistībā ar ACAC izpaušana varētu vienīgi pastiprināt sabiedrības interesi par starptautiskajām attiecībām un novērst ar konkrēto piedāvājumu izpaušanu radītās domstarpības, ir jāatgādina, ka, lai gan ir taisnība, ka Regulas Nr. 1049/2001 mērķis ir nodrošināt maksimālu pārskatāmību, pēc iespējas pilnīgāk nodrošinot sabiedrības tiesības piekļūt Savienības dokumentiem (Regulas [Nr. 1049/2001] preambulas 4. apsvērum), tā tomēr paredz piekļuves tiesību izņēmumus, ar kuriem tā tiecas aizsargāt konkrētas publiskās vai privātās intereses, un šajā lietā – sabiedrības intereses saistībā ar starptautiskajām attiecībām.
- 130 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka konkrētajā gadījumā Komisijas izvirzītie pamati piekļuves ierobežošanai paši par sevi un neatkarīgi no jautājuma par to konkrēto īstenošanu ar 2010. gada 4. maija un 9. decembra lēmumiem neietvēra nepareizu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma interpretāciju.
- 131 Turklāt, lai gan prasītājas arguments būtībā bija vērsts uz to, lai norādītu uz sabiedrības interešu pārākumu pār izpaušanas [pienākuma] esamību, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie piekļuves tiesību izņēmumi ir uzskatāmi par nepieciešamiem izņēmumiem, kuri atšķirībā no citiem piekļuves tiesību izņēmumiem neietver nekādu norādi attiecībā uz šādu interešu ņemšanu vērā. Prasības atcelt lēmumu par piekļuves atteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, kontekstā jebkurš arguments, kas saistīts ar sabiedrības interešu pārākumu pār izpaušanas [pienākuma] esamību, ir jānoraida kā tāds, kam nav nozīmes (šajā ziņā skat. iepriekš minētās judikatūras 110. punktu).

- 132 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- b) Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma piemērošanā
- 133 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētā izņēmuma praktiskā piemērošanā attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta apstrīdētajiem dokumentiem, kā arī konkrētiem dokumentiem, kuri ir 2010. gada 9. decembra lēmuma priekšmets.
- 134 Komisija apstrīd prasītājas nostāju un apgalvo, ka 2010. gada 4. maija un 2010. gada 9. decembra lēmumos izvirzītais piekļuves tiesību izņēmums patiešām ir piemērojams attiecībā uz konkrētajiem dokumentiem.
- Par ACAC projekta konsolidēto versiju, tās nodaļām un tehniskās sadarbības piedāvājuma projektu (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 1.–Nr. 22)
- 135 Saistībā ar 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 21 prasītāja apgalvo, ka, ja šajos dokumentos izteiktās nostājas un ieteikumi ir tikuši iekļauti ACAC projekta konsolidētajā versijā, tātad tos nevajadzēja atkārtoti izvērtēt un to izpaušanai nevajadzētu sagādāt grūtības. Turklāt un lai kā arī nebūtu, ciktāl šajos dokumentus bija ietverti Komisijas viedokļi, kurus tā izpaušusi saviem sarunu partneriem, tai nebija iemesla atteikt piekļuvi šiem viedokļiem. Attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentu Nr. 22, kas nebija iekļauts ACAC projekta konsolidētajā versijā, prasītāja norāda, ka nešķīta iespējams, ka dokumenta, kurš attiecas tikai uz tehnisko sadarbību, izpaušana varēja kaitēt sarunām.
- 136 Gan no 2010. gada 4. maija lēmuma (5.1. punkts), gan no Komisijas, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, nosūtīto dokumentu izvērtēšanas izriet, ka 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 1–Nr. 20 attiecas uz dažādām ACAC projekta nodaļām un tajos, izmantojot tostarp reģistrētas izmaiņas (*track changes*), ir ietvertas vairāku sarunu dalībnieku sarunu laikā izteiktās nostājas un ierosinājumi. Dokuments Nr. 21 ir apspriežamo jautājumu saraksts. Dokuments Nr. 22 ietver sarunu dalībnieku ierosinājumus tehniskās sadarbības jomā.
- 137 Kā norāda Komisija 2010. gada 4. maija lēmumā (5.1. punkts), ir jāatgādina, ka ACAC sarunas norisinājās šī lēmuma pieņemšanas laikā un ka ACAC projekta konsolidētā versija, kas tika publiskota, bija uzskatāma vienīgi par līguma projektu.
- 138 Šajos apstākļos Komisija nepieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, 2010. gada 4. maija lēmuma 5.1. punktā norādot, ka dokumentu Nr. 1–Nr. 20 un tātad sarunu dalībnieku, kā arī Savienības nostāju izpaušana prasītājam būtu kaitējusi savstarpējās uzticēšanās gaisotnei, kas nepieciešama katram sarunu dalībniekam, lai varētu brīvi izteikties par savu nostāju, kā arī būtu ietekmējusi Savienības sarunu vešanas kapacitāti.
- 139 Apstāklis, ka dokuments Nr. 22 ir nostāja attiecībā uz tehnisko sadarbību, nekādi negroza faktu, ka tas bija viena sarunu dalībnieka sarunu dokuments un ka tādēļ tā izpaušana varēja kaitēt sarunām vajadzīgās savstarpējās uzticēšanās gaisotnei.
- 140 Savukārt attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentu Nr. 21 ir jānorāda, ka runa nav par dokumentu, kurā pausta viena vai vairāku dalībnieku nostāja, bet ka tas ir vienīgi apspriežamo jautājumu saraksts bez netiešām norādēm. Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka, noraidot pieteikumu par piekļuvi attiecībā uz šo dokumentu, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo Komisija kļūdaini uzskatīja, ka šī dokumenta izpaušana kaitētu sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām.

141 No minētā izriet, ka, lai gan pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Komisija savas rīcības brīvības izmantošanā attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem piekļuves tiesību izņēmumiem nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, 2010. gada 4. maija lēmuma 5.1. punktā norādīto iemeslu dēļ viņai atsakot piekļuvi 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 20 un Nr. 22, savukārt šī trešā pamata daļa ir jāapmierina attiecībā uz šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentu Nr. 21.

Par dokumentiem saistībā ar pieeju, kas jāizvēlas attiecībā uz pieteikumiem par piekļuvi sarunām (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 23 un Nr. 24)

142 Prasītāja apstrīd piekļuves atteikumu, pamatojoties uz to, ka šie dokumenti, pirmkārt, attiecoties uz sarunu dalībnieku izvēles iespējām, kuras tiem jāņem vērā saistībā ar jaunu dalībnieku pievienošanos šīm sarunām. Līdz ar to šie dokumenti šķietot vispārēja rakstura, ciktāl tajos tie ņem vērā vienīgi dažādas pieejas un citu valstu iespējamus lūgumus iesaistīties sarunās.

143 Gan no 2010. gada 4. maija lēmuma, gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šim lēmumam pievienotie dokumenti Nr. 23 un Nr. 24 attiecas uz jautājumu par nostāju, kas jāpieņem saistībā ar trešo personu lūgumiem iesaistīties ACAC sarunās vai pievienoties ACAC pēc šī līguma noslēgšanas. Dokumentu Nr. 23 ir sagatavojis viens sarunu dalībnieks, un tajā ir izklāstīti priekšlikumi šajā ziņā, savukārt dokuments Nr. 24, kas balstīts uz dokumenta Nr. 23 tekstu, ir visiem sarunu dalībniekiem kopējs dokuments, kas ietver atbildes daļas uz trešo personu lūgumiem iesaistīties sarunās. 2010. gada 4. maija lēmumā ir norādīts, ka runa ir par apspriežu dokumentiem.

144 Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka šo dokumentu izpaušana kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai starptautisko attiecību jomā.

145 Faktiski, ņemot vērā šo dokumentu priekšmetu un saturu un kā to būtībā norāda Komisija savā 2010. gada 4. maija lēmumā (5.2. punkts), šāda izpaušana varēja ietekmēt gan Komisijas kā sarunu partnera uzticamību attiecībā uz citiem sarunu dalībniekiem, gan visu sarunu dalībnieku – un tātad Savienības – attiecības un iespējamo trešo valstu, kuras vēlas pievienoties sarunām, attiecības.

146 No minētā izriet, ka šī trešā pamata daļa ir jānoraida attiecībā uz minētajiem dokumentiem Nr. 23 un Nr. 24.

Par dokumentiem saistībā ar citu sarunu dalībnieku nostājām par atsevišķiem jautājumiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 25 un Nr. 26)

147 Prasītāja norāda, ka tā ir sapratusi, ka šajos dokumentos ir atspoguļota trešo personu nostāja, kā arī Savienības viedokļi šajā ziņā saistībā ar ACAC institucionālo struktūru nākotnē un ACAC tiesību normām attiecībā uz internetu. Prasītāja nesaskata, kā šo dokumentu, kurus Komisija jau nosūtījusi citām sarunu dalībniecēm, izpaušana varētu ierobežot tās rīcības brīvību.

148 2010. gada 4. maija lēmuma 5.3. punktā Komisija norādīja, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentos Nr. 25 un Nr. 26 ir tieši atspoguļotas sarunu dalībnieku nostājas, kā arī Savienības viedoklis par šīm nostājām saistībā ar attiecīgi ACAC normām attiecībā uz internetu un ACAC institucionālo struktūru nākotnē.

149 No dokumentu, kurus Komisija iesniegusi, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka, ja dokumentā Nr. 26, kā norāda Komisija savā 2010. gada 4. maija lēmumā, patiešām ir atspoguļota viena sarunu dalībnieka nostāja, kā arī Savienības viedoklis par šo nostāju, tad tomēr nešķiet, ka tā tas varētu būt attiecībā uz dokumentu Nr. 25.

150 Faktiski dokuments Nr. 25 izskatās pēc Savienības dokumenta ar būtībā aprakstošu un vispārēju raksturu attiecībā uz Savienības tiesībām intelektuālā īpašuma jomā saistībā ar internetu. Tajā nav atsauces ne uz vienu sarunu dalībnieka nostāju un nav pausts, lai ko arī Komisija nenorādītu tiesas sēdē, precīzs Komisijas viedoklis attiecībā uz šīs puses nostāju.

151 No tā izriet, ka, lai gan pretēji tam, ko norāda prasītāja, piekļuves atteikums dokumentam Nr. 26 neietver nevienu acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz šī dokumenta saturu un apsvērumiem, kurus Komisija pamatoti izteikusi 2010. gada 4. maija lēmuma 5.3. punktā, tad tomēr šī trešā pamata daļa ir jāapmierina attiecībā uz šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentu Nr. 25.

Par Savienības komentāriem attiecībā uz sodiem par noziedzīgiem nodarījumiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 27–Nr. 29)

152 Attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27–Nr. 29 un to pašu iemeslu dēļ, kuri minēti attiecībā uz šī saraksta dokumentiem Nr. 25 un Nr. 26, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi, ka ir īstenojies piekļuves tiesību izņēmums, pamatojoties uz starptautisko attiecību aizsardzību.

153 Gan no 2010. gada 4. maija lēmuma, gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 27–Nr. 29 ir Savienības sarunu dokumenti attiecībā uz ACAC projekta normām par sodiem par noziedzīgiem nodarījumiem.

154 Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, 2010. gada 4. maija lēmuma 5.4. punktā norādot, ka šo dokumentu izpaušana ietekmētu Savienības nostāju sarunās un tātad kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai attiecībā uz starptautiskajām attiecībām.

155 No minētā izriet, ka trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida attiecībā uz iepriekš minētajiem dokumentiem Nr. 27–Nr. 29.

Par dalībvalstu apsvērumiem un darba dokumentiem, un iekšējiem ziņojumiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 30–Nr. 48)

156 Vispirms ir jāatgādina (skat. iepriekš 64.–68. punktu), ka ar šo prasību netiek apstrīdēts piekļuves atteikums attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 30–Nr. 44, bet vienīgi attiecībā uz šī saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48 tiecas panākt, lai tiktu konstatēts, ka Komisijas piešķirtā daļējā piekļuve šiem dokumentiem varētu būt bijusi pārāk ierobežojoša un tātad būtībā pretrunā samērīguma principam.

157 Savos 2012. gada 28. februāra apsvērumos prasītāja, pamatojoties uz 2010. gada 4. maija lēmumā dokumentos Nr. 45–Nr. 48 aizklāto teksta daļu salīdzinājumu un vēlāk 2012. gada 27. janvāra lēmumā izpaustajām teksta daļām, apgalvo, ka 2010. gada maijā izdarītie teksta aizklājumi nebija pamatoti vai nu tādēļ, ka tie attiecās uz pilnībā aprakstošiem elementiem, kas nevarēja kaitēt attiecībām ar citiem sarunu dalībniekiem, vai nu tādēļ, ka tie attiecās uz elementiem, kas neatklāj sarunu dalībnieku nostājas vai Komisijas sarunu stratēģiju.

158 Visbeidzot prasītāja, pamatojoties uz informāciju, kuru tā ieguvusi Komisijas informātikas kļūdas dēļ, proti, uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentu Nr. 45–Nr. 48 pilnu saturu, kritizē Komisijas pieeju. Tādējādi šī saraksta dokumentā Nr. 47 prasītāja pārmet to, ka Komisija aizklājusi tekstu šī dokumenta 2. un 3. lapas apakšā, proti, konkrētu informāciju, kuru prasītāja uzskata gan par nekonfidenciālu, gan par svarīgu sabiedrībai.

- 159 Prasītāja secina, ka ar 2012. gada 27. janvāra lēmumu iesniegtie pierādījumi pierāda, ka Komisija 2010. gada 4. maija lēmumā nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu un tādējādi veikusi darbības, lai slēptu to, ka tā izvairījās no savām saistībām attiecībā uz pārskatāmību.
- 160 Komisija savos 2012. gada 10. aprīļa apsvērumos apstrīd prasītājas argumentus.
- 161 Pirmkārt, tā atkārti savu argumentāciju, kas iekļauta iebildumu rakstā un atbildē uz repliku, saskaņā ar kuru prasība neattiecoties uz 2010. gada 4. maija lēmumā ietverto piekļuves atteikumu attiecībā uz šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48.
- 162 Tomēr ir jāatgādina, ka iepriekš 59.–67. punktā šī argumentācija jau ir izvērtēta un noraidīta.
- 163 Otrkārt, Komisija pēc tam, kad bija atgādinājusi savu plašo rīcības brīvību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma kontekstā un no tās izrietošo ierobežoto pārbaudi tiesā, puda uzskatu, ka prasītāja, veicot detalizētu 2010. gada 4. maija lēmumā izdarīto teksta aizklājumu dokumentos Nr. 45–Nr. 48, kas vēlāk izpausti 2012. gadā, vērtējumu, ir pārkāpusi minētās tiesas pārbaudes robežas.
- 164 Tomēr ir jākonstatē, ka šajā lietā Komisijas rīcības brīvība nekādi neaizliedz prasītājai veikt 2010. gada 4. maija un 2012. gada 27. janvāra lēmumu salīdzinājumu, lai tajos atrastu argumentus par labu viņas apgalvojumam, saskaņā ar kuru Komisija 2010. gada 4. maija lēmumā esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, praktiski piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu attiecībā uz apstrīdētajiem dokumentiem. Tādējādi ar šo nav pārkāpta ne Komisijas rīcības brīvība, ne arī grozīts Vispārējās tiesas pārbaudes apjoms.
- 165 Visbeidzot, Komisija uzskata, ka šādi prasītājas veiktā pārbaude nekādi nepierāda, ka 2010. gada 4. maija lēmumā izdarītie teksta aizklājumi bija acīmredzami nepamatoti, bet gan norāda uz gluži pretējo.
- 166 Ir jānorāda, ka gan no 2010. gada 4. maija lēmuma (5.6. punkts), gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 45–Nr. 48 ir četri Komisijas iekšējie dokumenti, kuros apkopotas ACAC ceturtajā, piektajā, sestajā un septītajā kārtā notikušās sarunas.
- 167 2010. gada 4. maija lēmumā Komisija norādīja, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentos Nr. 45–Nr. 48 aizklātās teksta daļas ietvēra noteiktu informāciju par Savienības mērķiem un tās sarunu stratēģijas aspektiem saistībā ar ACAC sarunām. Komisija norādīja, ka šo elementu izpaušana sabiedrībai tai radītu ļoti sarežģītu situāciju notiekošajās sarunās attiecībā pret citiem sarunu dalībniekiem, kuri būtu pilnībā informēti par Savienības mērķiem un politiskajiem apsvērumiem un kuri tādējādi varētu izvērtēt, cik lielā mērā Savienība ir gatava piekāpties. Tas ievērojami samazinātu Komisijas rīcības brīvību un apdraudētu notiekošo sarunu vispārējo norisi, kas kaitētu Savienības interesēm, lai šādas sarunas notiktu efektīvi.
- 168 Komisija piebilda, ka vispārīgi nav iespējams precīzāk izteikties par aizklāto teksta daļu konkrēto saturu, jo tas atklātu to saturu un šī iemesla dēļ liegtu piemērojamā izņēmuma lietderīgumu.
- 169 No dokumentos Nr. 45–Nr. 48 aizklāto teksta daļu izvērtējuma izriet, ka galvenokārt tās faktiski ietver informāciju par Savienības mērķiem, sarunu nostājām un atsevišķiem sarunu stratēģijas aspektiem, kā arī informāciju par dalībvalstu nostājām un sarunu iniciatīvām.

- 170 Tādējādi tā tas it īpaši ir attiecībā uz prasītājas konkrēti apstrīdētajiem teksta aizklājumiem, kas izdarīti dokumenta Nr. 45 1. lappuses 4. punkta pirmajā un otrajā teikumā. Faktiski šajos teksta aizklājumos, pretēji tam, ko norāda prasītāja, bija ietverta informācija par sarunu dalībnieku nostājām un sarunu gaitu, ko Komisija varēja nolemt neizpaust, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 171 Tā tas ir arī attiecībā uz teksta aizklājumiem, kurus apstrīdēja prasītāja un kuri pieļauti dokumenta Nr. 45 3. lappuses ar nosaukumu “Apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm/Pārskatāmība” pēdējā teikumā. Prasītājas izvirzītais arguments par to, ka Savienības un sarunu dalībnieku nostājas atsevišķos punktos būtu varējušas sakrist, nekādi nenozīmēja, ka šo nostāju izpaušana šajā sarunu posmā, kad vēl nekas nebija parakstīts, nekaitētu sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām.
- 172 Tāpat tas tostarp ir attiecībā uz prasītājas apstrīdētajiem teksta aizklājumiem, kas izdarīti dokumenta Nr. 46 1. lappuses ar nosaukumu “Kopsavilkums” ceturtajā un piektajā rindkopā un 3. lappuses pirmajā rindkopā, un 5. punkta a) apakšpunktā. Šie aizklājumi, kuros aprakstītas lietas dalībnieku un Savienības nostājas, pirmkārt, attiecībā uz jauno valstu pievienošanos ACAC un, otrkārt, šī līguma perspektīvām nākotnē, skar informāciju, attiecībā uz kuru Komisija šajā sarunu posmā un īstenojot savu rīcības brīvību varēja uzskatīt, ka tās izpaušana kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai attiecībā uz starptautiskajām attiecībām.
- 173 Prasītājas apstrīdētais teksta aizklājums dokumenta Nr. 46 1. lappuses ar nosaukumu “Kopsavilkums” otrajā rindkopā, tāpat kā teksta aizklājums dokumenta Nr. 45 1. lappuses 4. punkta pēdējā teikumā (skat. iepriekš 170. punktu) attiecas uz sarunu dalībnieku nostājām.
- 174 Attiecībā uz dokumenta Nr. 47 2. un 3. lappusē (a)–(c) apakšpunktā, kas atrodas zem teikuma “ES komentāri koncentrējās uz”) aizklāto informāciju prasītāja, pamatojoties uz šī dokumenta pārzināšanu, kas īstenojās iepriekš 53. punktā norādītajos apstākļos, uzskata, ka tā nevarēja kaitēt sarunām, jo tā vienīgi raksturoja visu pušu starpā apspriestā piedāvājuma saturu. Turklāt šīs informācijas izpaušana nevarēja likt apšaubīt Savienības nostāju sarunās, jo Savienības komentāru raksturs neesot bijis svarīgs citām sarunu dalībniecēm, lai gan tas savukārt esot bijis ļoti nozīmīgs Savienības pilsoņiem.
- 175 Tomēr ir jākonstatē, ka pat neatkarīgi no tā, ka Komisijas rīcība, neizpaužot savus pašas komentārus par kādas puses nostāju, būtu attaisnojama, šie teksta aizklājumi patiesībā bija ne tik daudz komentāri, bet drīzāk sarunu dalībnieka nostājas apraksts. Tādējādi šie teksta aizklājumi ir pilnībā pamatoti ar sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām. Apstākļi, ka šo nostāju puda konkrētais sarunu dalībnieks visiem pārējiem sarunu dalībniekiem, nekādi nevar atspēkot šo konstatējumu.
- 176 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru šo teksta aizklājumu saturs, it īpaši, ciktāl tas attiecas uz sarunu dalībnieka priekšlikumiem, kas pārsniedz *acquis communautaire*, esot bijis īpaši nozīmīgs Eiropas pilsonim, kurš būtu varējis vēlēties būt informēts par notiekošajām apspriedēm, lai varētu tās ietekmēt, kā jau tas tika minēts iepriekš 110. un 131. punktā, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums ir uzskatāms par obligātu izņēmumu, kurš atšķirībā no citiem piekļuves tiesību izņēmumiem neietver iespējamo sevišķo sabiedrības interešu, kas ir prioritārākas par izpaušanas [pienākumu], ņemšanu vērā.
- 177 Šajā kontekstā prasītāja kļūdās, savas nostājas pamatojumam atsaucoties uz iepriekš 53. punktā minēto spriedumā *Zviedrija un Turco/Padome*, kurā bija runa par piekļuves atteikumu, kas balstīts uz citu izņēmumu, kurš ietver šādu sevišķu sabiedrības interešu, kas ir prioritāras salīdzinot ar izpaušanas [pienākumu], ņemšanu vērā (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums).
- 178 Prasītāja arī nevajadzīgi atsauca uz šo pašu spriedumu, lai apgalvotu, ka Savienības tiesa tajā esot izveidojusi prezumpciju par labu tiesību aktu publiskošanai.

- 179 Faktiski, lai gan prasītāja ar šo atsauci tiecas ACAC sarunu dokumentus pielīdzināt tiesību aktiem, ir jākonstatē, ka šāda pielīdzināšana, pat pieņemot, ka tā ir pareiza, kā to jau ir nospriedusi Tiesa (iepriekš 108. punktā minētais 2007. gada 1. februāra spriedums lietā *Sison/Padome*, 41. punkts), nekādi nevar ietekmēt jautājumu, vai minēto dokumentu izpaušana var kaitēt ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizsargātajām interesēm, un līdz ar to arī jautājumu, vai prasītā piekļuve šādiem dokumentiem bija jāatsaka.
- 180 Kā Tiesa to ir norādījusi šajā spriedumā lietā *Sison/Padome*, kaut arī Regulas Nr. 1049/2001 12. panta 2. punktā ir paredzēts, ka tieši pieejamiem ir jābūt dokumentiem, kas izdoti vai saņemti tādu tiesību aktu pieņemšanas procedūras laikā un kas dalībvalstīs vai dalībvalstīm ir juridiski saistoši dokumenti, tajā tomēr ir piebilde, ka tā tas ir tikai saskaņā ar šīs regulas 4. un 9. pantu (iepriekš 108. punktā minētais 2007. gada 1. februāra spriedums lietā *Sison/Padome*, 41. punkts).
- 181 Turklāt un gluži pakārtoti ir jāatgādina, ka sarunu vešana, noslēgtu starptautisku līgumu, principā izriet no izpildvaras jomas (iepriekš 120. punktā minētais spriedums *in 't Veld/Padome*, 88. punkts) un ka šīs sarunas nepavisam nekaitē sabiedrības debatēm, kas var izvērsties pēc tam, kad starptautiskā vienošanās ir parakstīta, proti, saistībā ar ratifikācijas procedūru.
- 182 Vispārējā tiesa uzskata, ka Komisija, īstenojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā tai atzīto rīcības brīvību, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, uzskatot, ka iepriekš 174. punktā minētās informācijas izpaušana būtu kaitējusi sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar starptautiskajām attiecībām.
- 183 Ja prasītājas pārmetumi saistībā ar 2010. gada 4. maija lēmumu izdarītajiem teksta aizklājumiem šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentos Nr. 45–Nr. 48 tādad lielākoties šķiet nepamatoti, tad tomēr prasītāja pamatoti apstrīd kā acīmredzami kļūdainus dažus no Komisijas veiktajiem teksta aizklājumiem šajos dokumentos.
- 184 Tā tas ir attiecībā uz teksta aizklājumiem, kas veikti dokumenta Nr. 45 2. lappuses ar nosaukumu “Dalībnieki” otrās rindkopas pēdējā teikumā, dokumenta Nr. 47 1. lappuses ar nosaukumu “Dalībnieki” otrās rindkopas pēdējā teikumā, dokumenta Nr. 47 2. lappuses ar nosaukumu “1. Digitālā vide (ieskaitot internetu)” otrās rindkopas pēdējā teikumā, dokumenta Nr. 48 2. lappuses 4. punkta rindkopas teikuma beigās.
- 185 Faktiski nešķiet, ka šie teksta aizklājumi attiektos uz Komisijas vai citu sarunu dalībnieku sarunu nostājām vai citu informāciju, kuras izpaušana varētu kaitēt sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām. It īpaši un kā to norāda prasītāja, Komisijas apgalvojums, kas aizklāts dokumenta Nr. 48 2. lappusē (4. punkta rindkopas teikuma beigas), saskaņā ar kuru tā neesot iebildusi sarunu dokumentu izpaušanai, ja būtu bijusi sarunu dalībnieku vienprātība šajā ziņā, ir uzskatāms par informāciju, kuras izpaušana nevarēja kaitēt sarunu dalībnieku savstarpējās uzticēšanās [gaisotnei].
- 186 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī trešā pamata daļa ir jānoraida attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotajiem dokumentiem Nr. 45–Nr. 48, izņemot attiecībā uz iepriekš 184. punktā minētajiem teksta aizklājumiem.

Par 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27a, Nr. 40a, Nr. 51 un Nr. 52

– Par 2009. gada 21. septembra dokumentu ar nosaukumu “Working document ‘Friends of the Presidency’ meeting” (“Prezidējošās valsts draugu” grupas sanāksmes darba dokuments, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 27a)

187 Gan no 2010. gada 9. decembra lēmuma, gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 27a ir Padomes darba dokuments, kas ietver ACAC krimināltiesību normu teksta projektu, kurš sagatavots “Prezidējošās valsts draugu” grupas ietvaros un kurš ļauj spriest par prezidentūras nostāju attiecībā uz sarunām par šo jautājumu.

188 Šajos apstākļos un attiecībā uz dokumentu par Savienības sarunu nostājām, kā arī noteiktos aspektos trešo pušu nostājām Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, 2010. gada 9. decembra lēmumā (2.1. punkts, no ceturtās līdz septītajai rindkopai) norādīto iemeslu dēļ noraidot piekļuves pieteikumu attiecībā uz šo dokumentu.

189 Šo secinājumu nevar atspēkot prasītājas argumenti, kas izvirzīti viņas 2011. gada 19. janvāra apsvērumos par 2010. gada 9. decembra lēmumu, ar kuriem būtībā tiek atkārtoti prasības pieteikumā izvirzītie argumenti, kurus Vispārējā tiesa jau ir noraidījusi iepriekš 111. un 127. punktā.

– Par 2009. gada 26. oktobra dokumentu “Draft Position of the Member States on the criminal provisions in chapter 2” (Dalībvalstu nostājas par 2. nodaļā ietvertajām krimināltiesību normām projekts, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 40a)

190 Gan no 2010. gada 9. decembra lēmuma (2.1. punkta ceturtā rindkopa), gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 40a ir 2009. gada 26. oktobra darba dokuments, kurā atspoguļota Savienības dalībvalstu nostāja attiecībā uz ACAC 2. nodaļā ietvertajām krimināltiesību normām.

191 Turklāt ir jānorāda, ka šis dokuments, izņemot tā nosaukumu, virsrakstus un zemsvītras piezīmes, ir identisks 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentam Nr. 28, attiecībā uz kuru jau ir konstatēts (skat. iepriekš 152.–155. punktu), ka piekļuves atteikumā nebija pieļauta neviena acīmredzama kļūda vērtējumā. Līdz ar to un to pašu minētajos punktos izklāstīto iemeslu dēļ šis pamats ir jānorāda attiecībā uz dokumentu Nr. 40a.

– Par 2009. gada 8. jūnija dokumentu ar nosaukumu “Transmission note with agenda for meeting of 11 June 2009” (2009. gada 11. jūnija sanāksmes darba kārtības pavadvēstule, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 51)

192 Ar 2010. gada 9. decembra lēmumu (2.2. punkta 1) apakšpunkts) Komisija piešķīra piekļuvi šim dokumentam, izņemot rindkopu, uz kuru tā bija attiecinājusi izņēmumu, kas aizsargā sabiedrības intereses saistībā ar starptautiskajām attiecībām, pamatojoties ar to, ka šī rindkopa ietvēra informāciju attiecībā uz trešās valsts lūgumu atļaut iesaistīties ACAC sarunās, un to, ka šīs informācijas izpaušana kaitētu Savienības attiecībām ar šo trešo valsti, kā arī ar citiem sarunu dalībniekiem.

193 Gan no šiem Komisijas sniegtajiem paskaidrojumiem 2010. gada 9. decembra lēmumā, gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi Vispārējai tiesai, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šī dokumenta aizklātā teksta daļa faktiski skar trešās valsts lūguma attiecībā uz šīs trešās valsts iespējamo iesaistīšanos ACAC sarunās izskatīšanu. Šajos apstākļos un pretēji tam, ko

apgalvo prasītāja, ir jāuzskata, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nospriežot, ka šī dokumenta aizklātās teksta daļas izpaušana kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar starptautiskajām attiecībām.

– Par 2009. gada 30. septembra dokumentu ar nosaukumu “Transmission of an information note for the committee (deputies)” (Informatīva paziņojuma nosūtīšana komitejai (pārstāvjiem), 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 52)

194 Šim dokumentam, kas ir EKL 133. pantā (tagad – LESD 207. pants) paredzētajai komitejai adresēta informācija attiecībā uz ACAC projekta nodaļu saistībā ar internetu ar 2010. gada 9. decembra lēmumu tika piešķirta daļēja piekļuve.

195 Attiecībā uz neizpausto izrakstu no šī dokumenta gan no 2010. gada 9. decembra lēmumā sniegtajiem Komisijas paskaidrojumiem, gan no dokumentu, kurus Komisija iesniegusi Vispārējai tiesai, izpildot 2011. gada 9. jūnija rīkojumu, izvērtējuma izriet, ka šajā izrakstā ir ietverta viena sarunu dalībnieka Komisijai sniegtā informācija par nostāju šajā sarunu daļā.

196 Šajos apstākļos un pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nolemjot nepiešķirt piekļuvi šai dokumenta daļai.

197 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus attiecībā uz šī pamata otro daļu, ir jānoraida šī trešā pamata daļa, izņemot daļu, ar kuru apstrīdēts piekļuves atteikums 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 21 un Nr. 25 un iepriekš 184. punktā minētajiem teksta aizklājumiem šī saraksta dokumentos Nr. 45, Nr. 47 un Nr. 48.

4. Par ceturto pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un samērīguma principa pārkāpumu

198 Prasītāja apgalvo, ka šīs regulas 4. panta 6. punkts piemērots nepareizi un ka ticis pārkāpts samērīguma princips, jo Komisija nav paredzējusi iespēju piešķirt daļēju piekļuvi dokumentiem un ierobežot piekļuves atteikumu attiecībā uz tām dokumentu daļām, uz kurām tā bija pamatota un absolūti nepieciešama.

199 Komisija norāda, ka iespēja piešķirt daļēju piekļuvi ir pienācīgi un pareizi izvērtēta.

200 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta jēgas izriet, ka, ja viens vai vairāki piekļuves tiesību izņēmumi attiecas uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko. Turklāt samērīguma princips prasa, lai atkāpes nepārsniedz ierobežojumus, kas ir piemēroti un vajadzīgi vēlamā mērķa sasniegšanai (iepriekš 107. punktā minētais spriedums lietā Padome/*Hautala*, 28. punkts).

201 Šajā lietā no 2010. gada 4. maija un 9. decembra lēmumiem izriet, ka Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, nav vienkārši izteikusi pilnīgu piekļuves atteikumu, bet gan ir izvērtējusi daļējas izpaušanas iespēju saskaņā ar šīs regulas 4. panta 6. punktu.

202 Tādējādi ar 2010. gada 4. maija lēmuma 3. punktu Komisija informēja prasītāju, ka pēc rūpīga piekļuves pieteikuma un attiecīgo dokumentu izvērtējuma šķiet, ka var piešķirt pilnīgu piekļuvi 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotajam dokumentam Nr. 49 un ka var piešķirt daļēju piekļuvi šī saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48 attiecībā uz tām šo dokumentu daļām, kas neietilpst piekļuves tiesību izņēmumā. Komisija norādīja, ka prasītājai nevar izpaust pārējās minēto dokumentu Nr. 45–Nr. 48 daļas, kā arī visus pārējos 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotajā sarakstā minētos dokumentus.

- 203 Turklāt ar 2010. gada 9. decembra lēmumu Komisija piešķīra daļēju piekļuvi šim lēmumam pievienotajiem dokumentiem Nr. 50–Nr. 52.
- 204 Tātad prasītāja kļūdās, apgalvojot, ka Komisija nav apsvērusi iespēju piešķirt daļēju piekļuvi.
- 205 Turpinot attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu saistībā ar 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 21, prasītāja uzskata, ka bija jāpiešķir daļēja piekļuve, jo vismaz daži no šiem dokumentiem esot citēti ACAC projekta konsolidētajā versijā, tāpēc piekļuves atteikums šīm daļām vairs nebija vajadzīgs. Turklāt bija jāizpauž to dokumentu, kas attiecās uz Savienības nostājām, daļas vai vismaz tās, kas to tehniskā rakstura dēļ bija mazāk svarīgas.
- 206 Tomēr, kā norādīts iepriekš 137. punktā, ir jāatgādina, ka tobrīd notika ACAC sarunas un ka ACAC projekta konsolidētā versija, kas tika publiskota, ir uzskatāma vienīgi par līguma projektu. Šajos apstākļos un neskarot iepriekš 127. punktā minēto jautājumu, ir jāuzskata, ka piekļuves piešķiršana prasītājai attiecībā uz sarunu dalībnieku un Savienības sarunu nostājām, lai arī tās bija tehniska rakstura, kas ietvertas 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentos Nr. 1–Nr. 20 un Nr. 22 (piekļuves atteikums šī saraksta dokumentam Nr. 21 jau bija atcelts (skat. iepriekš 141. punktu)), būtu kaitējusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētajām sabiedrības interesēm. Tādējādi Komisija, atsakot prasītājai daļēju piekļuvi, kas tai ļautu iepazīties ar sarunu dalībnieku un Savienības nostājām, nav pārkāpusi samērīguma principu.
- 207 Visbeidzot attiecībā uz prasītājas argumentiem, saskaņā ar kuriem attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48, kuriem tika piešķirta daļēja piekļuve, Komisija šajos dokumentos esot nesamērīgi izsvītrojusi nevēlamās vietās un esot izvēlējusies pārāk šauru piekļuves pieeju, tādējādi pārkāpjot samērīguma principu, ir jānorāda, ka šie argumenti būtībā jau ir izvērtēti iepriekš 156.–186. punktā un ka tie daļēji ir apmierināti.
- 208 No minētā izriet, ka šis pamats saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un samērīguma principa pārkāpumu, ciktāl Komisija neesot paredzējusi daļējas piekļuves iespēju un vai to esot piemērojusi pārāk šauri, ir jānorāda, tomēr ievērojot iepriekšējā punktā minētos apsvērumus.

5. Par piekto pamatu – pamatojuma neesamību

- 209 Prasītāja norāda, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, netieši atsakot piekļuvi konkrētiem dokumentiem, kuri ir iekļauti piekļuves pieteikumā, bet nav izvērtēti 2010. gada 4. maija lēmumā.
- 210 Attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48 Komisija neesot norādījusi iemeslus, kas izskaidrotu, cik lielā mērā pilnīga piekļuve kaitētu sabiedrības interesēm. Īsam pamatojumam, saskaņā ar kuru šie dokumenti “ietver informāciju par Savienības mērķiem un tās sarunu stratēģijas aspektiem”, šķiet, nav nozīmes attiecībā uz šo dokumentu, kurus Komisija ir daļēji izpauzusi, saturu.
- 211 Attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29 Komisija esot centusies norādīt vispārīgus iemeslus, lai izskaidrotu piekļuves atteikumu, un it īpaši esot izvērtējusi dokumentus kopā, katru dokumentu neizvērtējot atsevišķi.
- 212 Komisija atgādina, ka, ciktāl šis pamats attiecas uz 2010. gada 4. maija lēmumā neizvērtētiem dokumentiem, tā ir atzinusi, ka 2010. gada 4. maija lēmumā tā kļūdaini ir ierobežojusi piekļuves pieteikuma apjomu.
- 213 Attiecībā uz pārējiem dokumentiem Komisija apstrīd, ka būtu pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu.

- 214 Ir jāatgādina, ka pamatojumam, kāds tiek prasīts saskaņā ar EKL 296. pantu, ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam nepārprotami un viennozīmīgi jāatspoguļo iestādes – akta izdevējas – argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā akta pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. Turklāt pienākums pamatot lēmumus ir būtiska formas prasība, kas ir jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību, kas attiecas uz strīdīgā akta likumību pēc būtības. Faktiski lēmuma pamatojumu veido formāla to pamatu izklāstīšana, uz kuriem šis lēmums balstīts. Ja šajos pamatos ir pieļautas kļūdas, tie skar lēmuma likumību pēc būtības, nevis tā pamatojumu, kas var būt pietiekams, pat izklāstot kļūdainus pamatus (skat. Tiesas 2008. gada 10. jūlija spriedumu lietā *C-413/06 P Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, Krājums, I-4951. lpp., 166. un 181. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 215 Vispirms ir jāatgādina, ka pēc Komisijas 2010. gada 9. decembra lēmuma pieņemšanas šai prasībai ir zudis priekšmets daļā, kurā lūdz atcelt netieši izteiktu lēmumu par piekļuves atteikumu konkrētiem dokumentiem, kas minēti 2010. gada 21. janvāra atbildes vēstulē un kas nav izvērtēti 2010. gada 4. maija lēmumā. No minētā izriet, ka šim pamatam, ciktāl ar to tiek pārņemta pamatojuma neesamība netieši izteiktā piekļuves atteikumā attiecībā uz šiem dokumentiem, kurus Komisija nav izvērtējusi šajā lēmumā, pašam ir zudis tā priekšmets un tāad tas nav jāizvērtē.
- 216 Turpinājumā, ciktāl ar šo pamatu tiek kritizēts tas, ka daļējas piekļuves atteikumā 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48 nav norādīts pamatojums, ir jāuzskata, ka Komisija šī lēmuma 5.6. punktā, bet arī šī lēmuma 4. daļā ir norādījusi pietiekamu šī daļēja piekļuves atteikuma pamatojumu.
- 217 Tā Komisija 2010. gada 4. maija lēmuma 5.6. punktā pēc tam, kad tā norādīja, ka šim lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 45–Nr. 48 bija vairāku ACAC sarunu kārtu protokoli un paziņoja, ka šiem protokoliem tika piešķirta daļēja piekļuve (5.6. punkta pirmā rindkopa), norādīja, ka šo dokumentu aizklātās teksta daļas ietvēra noteiktu informāciju par Savienības mērķiem un tās sarunu stratēģijas aspektiem saistībā ar ACAC sarunām. Komisija norādīja, ka šīs informācijas izpaušana tai radītu ļoti sarežģītu situāciju pašreizējās ACAC sarunās attiecībā pret citiem dalībniekiem, kuri būtu pilnībā informēti par Savienības mērķiem un politiskajiem apsvērumiem un kuri tādējādi varētu secināt, cik lielā mērā Savienība ir gatava kompromisam. Komisija norādīja, ka tas ievērojami samazinātu tās rīcības brīvību un traucētu pašreizējo sarunu vispārējai norisei, kas kaitētu Savienības interesēm, lai šādas sarunas noritētu efektīvi (2010. gada 4. maija lēmuma 5.6. punkta otrā rindkopa).
- 218 Komisija vispārīgi piebilda, ka tai nebija iespējams vairāk precizēt šo teksta daļu konkrēto saturu, jo tā rezultātā tiktu izpausts to saturs un tādējādi piemērojamais izņēmums vairs nebūtu lietderīgs (2010. gada 4. maija lēmuma 5.6. punkta trešā rindkopa).
- 219 Turklāt attiecībā uz teksta aizklājuma iemeslu, kas nav saistīts ar pašas Komisijas sarunu nostājas, bet gan citu sarunu dalībnieku nostāju aizsardzību, šis iemesls, lai gan tas nav skaidri minēts 2010. gada 4. maija lēmuma 5.6. punktā, tomēr ļoti nepārprotami izriet no 2010. gada 4. maija lēmuma 4. daļas, kura tostarp attiecas uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48.
- 220 No šiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pretēji tam, ko norāda prasītāja, Komisija, pat ja tā iepriekš 218. punktā atgādināto pamatoto iemeslu dēļ nevarēja ļoti precīzi izteikties attiecībā uz izdarīto teksta aizklājumu konkrēto saturu, nav pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz daļēju piekļuves atteikumu 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 45–Nr. 48.
- 221 Visbeidzot, tā kā ar šo pamatu tiek pārņemts tas, ka attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29 Komisija tiecoties atsaukties uz vispārējiem apsvērumiem, lai izskaidrotu piekļuves atteikumu un turklāt šos dokumentus esot izvērtējusi kopā, nevis atsevišķi, šis pamats ir jānoraida.

- 222 Faktiski no 2010. gada 4. maija lēmuma izriet, ka Komisija pēc tam, kad tā šī lēmuma 4. daļā detalizēti izklāstīja iemeslus, kādēļ lūgtā piekļuve ACAC sarunu dokumentiem kaitētu sabiedrības interešu aizsardzībai saistībā ar starptautiskajām attiecībām, šī lēmuma 5. daļā izklāstīja konkrētu un individuālu izņēmuma piemērošanas vērtējumu attiecībā uz piekļuves pieteikumā norādītajiem dokumentiem un it īpaši 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 1–Nr. 29 (attiecībā uz šiem dokumentiem skat. šī lēmuma 5.1.–5.4. punktu). Tādējādi Komisija norādīja pietiekamu pamatojumu, kas ļāva prasītājam uzzināt pasākuma pamatojumu un Vispārējai tiesai veikt tās pārbaudi.
- 223 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šis pamats ir jānoraida.

C – Secinājumi

- 224 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība ir jānoraida pilnībā, izņemot daļā, kurā apstrīdēts piekļuves atteikums attiecībā uz 2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 21–Nr. 25, kā arī uz iepriekš 184. punktā minētajiem teksta aizklājumiem, kas veikti šim pašam lēmumam pievienotā saraksta dokumentos Nr. 45, Nr. 47 un Nr. 48.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 225 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Turklāt atbilstoši šī paša reglamenta 87. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs vai ja pastāv izņēmuma apstākļi.
- 226 Šajā lietā, lai arī prasītājam spriedums būtībā ir nelabvēlīgs, tomēr ir jākonstatē, pirmkārt, ka šī prasība ir pamatota attiecībā uz noteiktiem dokumentiem un teksta aizklājumiem un, otrkārt un galvenokārt, ka ne pārāk rūpīga piekļuves pieteikuma izskatīšana no Komisijas puses un tas, ka šai iestādei savas rīcības dēļ bija divreiz jāpapildina sava atbilde uz šo pieteikumu, apgrūtināja procesu Vispārējā tiesā un līdz ar to palielināja prasītājas izdevumus.
- 227 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānosprīž, ka prasītāja sedz tikai pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina pusi no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.
- 228 Komisija sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina pusi no prasītājas tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2010. gada 4. maija Lēmumu SG.E.3/HP/psi – Ares (2010) 234950 daļā, kurā atteikta piekļuve šim lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 21–Nr. 25, kā arī šādām citos šī saraksta dokumentos aizklātajām teksta daļām:**
 - dokumenta Nr. 45 2. lappusē ar nosaukumu “Dalībnieki” otrās rindkopas pēdējam teikumam;

- dokumenta Nr. 47 1. lappusē ar nosaukumu “Dalībnieki” otrās rindkopas pēdējam teikumam;
 - dokumenta Nr. 47 2. lappusē ar nosaukumu “1. Digitālā vide (ieskaitot internetu)” otrās rindkopas pēdējam teikumam;
 - dokumenta Nr. 48 2. lappusē 4. punkta rindkopas pēdējā teikuma beigām;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) *Sophie in 't Veld* k-dze sedz pusi savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina pusi Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu;
- 4) Komisija sedz pusi savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina pusi *in 't Veld* k-dzes tiesāšanās izdevumu.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 19. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	1
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	3
Juridiskais pamatojums	7
A – Par prasības apjomu	7
1. Par prasības apjomu saistībā ar atsevišķiem piekļuves atteikumiem, kas izteikti 2010. gada 4. maija lēmumā	7
2. Par prasības apjomu pēc 2010. gada 9. decembra lēmuma un kopsakarā ar prasītājas 2011. gada 19. janvāra apsvērumiem	8
3. Par prasības apjomu pēc 2012. gada 27. janvāra lēmuma un kopsakarā ar prasītājas 2012. gada 28. februāra apsvērumiem	9
4. Prasījums attiecībā uz prasības apjomu	10
B – Par lietas būtību	10
1. Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 3. punkta pārkāpumu	10
2. Par otro pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu	10
3. Par trešo pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu un acimredzamām kļūdām vērtējumā	12

a) Par pirmo pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu	12
b) Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma piemērošanā	16
Par ACAC projekta konsolidēto versiju, tās nodaļām un tehniskās sadarbības piedāvājuma projektu (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 1.–Nr. 22)	16
Par dokumentiem saistībā ar pieeju, kas jāizvēlas attiecībā uz pieteikumiem par piekļuvi sarunām (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 23 un Nr. 24) ..	17
Par dokumentiem saistībā ar citu sarunu dalībnieku nostājam par atsevišķiem jautājumiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 25 un Nr. 26)	17
Par Savienības komentāriem attiecībā uz sodiem par noziedzīgiem nodarījumiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 27–Nr. 29)	18
Par dalībvalstu apsvērumiem un darba dokumentiem, un iekšējiem ziņojumiem (2010. gada 4. maija lēmumam pievienotā saraksta dokumenti Nr. 30–Nr. 48)	18
Par 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokumentiem Nr. 27a, Nr. 40a, Nr. 51 un Nr. 52	22
– Par 2009. gada 21. septembra dokumentu ar nosaukumu “Working document ‘Friends of the Presidency’ meeting” (“Prezidējošās valsts draugu” grupas sanāksmes darba dokuments, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 27a)	22
– Par 2009. gada 26. oktobra dokumentu “Draft Position of the Member States on the criminal provisions in chapter 2” (Dalībvalstu nostājas par 2. nodaļā ietvertajām krimināltiesību normām projekts, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 40a)	22
– Par 2009. gada 8. jūnija dokumentu ar nosaukumu “Transmission note with agenda for meeting of 11 June 2009” (2009. gada 11. jūnija sanāksmes darba kārtības pavadvēstule, 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 51)	22
– Par 2009. gada 30. septembra dokumentu ar nosaukumu “Transmission of an information note for the committee (deputies)” (Informatīva paziņojuma nosūtīšana komitejai (pārstāvjiem), 2010. gada 9. decembra lēmumam pievienotā saraksta dokuments Nr. 52)	23
4. Par ceturto pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un samērīguma principa pārkāpumu	23
5. Par piekto pamatu – pamatojuma neesamību	24
C – Secinājumi	26
Par tiesāšanās izdevumiem	26